

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Dosanjani snovi jednog misionara

Srce majčinsko prema bližnjem

„Zato sam, naime, došao“

Apostolat molitve za srpanj i kolovoz

Molimo da sakrament bolesničkog pomazanja osobama koje ga primaju i njihovim obiteljima dadne snagu od Gospodina te postane za sve vidljiv znak sućuti i nade.

Molimo da politički vođe služe svojem narodu, radeći za cjeloviti humani napredak i za opće dobro, vodeći istodobno brigu o siromašnima i onima koji su izgubili posao.

Sadržaj

Uvodnik	Odmor za dušu.....	3
U središtu	Zajedništvo, kreativnost, ustrajnost.....	4
Iz života naših misionara	Dosanjani snovi jednog misionara (1. dio)	6
	Srce majčinsko prema bližnjem.....	8
	„Zato sam, naime, došao“	10
Intervju	Razgovor s Christine Parzer, glavnom ravnateljicom MIVA-e Austrija.....	13
Apostolat molitve	Apostolat molitve za srpanj i kolovoz 2024.	15
Aktualnosti	Duhovna obnova suradnika, animatora i povjerenika župnih misijskih skupina.....	16
	Labinski prvopričesnici skupili prilog za vršnjake u misijama	16
	Odazvati se Kristu uvijek je izazov, nekada opasnost, ali uvijek radost!	17
	Susret s misionarkom sestrom Slavkom Bogdan	18
	Ljubav je dosjetljiva u područnoj školi Omanjska – Usora	18
Životni put jednog misionara	Nove kušnje	19
	Spremamo se za sadnju riže	20
Svi su misionari	Iz tame u svjetlo.....	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

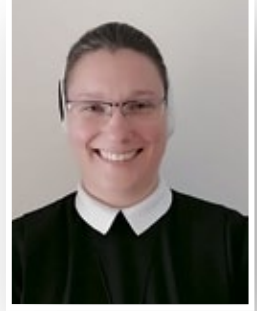
NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

s. Ivana Margarin

Odmor za dušu

Dragi čitatelji *Radosne vijesti*, usred ljeta smo i svi se nadamo „uhvatiti“ barem nekoliko dana odmora, trenutak predaha i osvježenja od umora i stresa čitave godine. Ali što je za kršćanina odmor? Uz odmor se obično vežu različita značenja: od prave potrebe za psihofizičkim opuštanjem do opsjednutosti „bijegom“ od svakodnevice pod svaku cijenu.

Događa nam se često da imamo nerealna očekivanja od odmora, koja nas onda razočaraju. Jer, u biti, osim legitime potrebe da se „isključimo“, imamo i dublje čežnje koje želimo ispuniti. I *Sveto pismo* nam govori o odmoru. „Pohitimo dakle ući u taj počinak...“ čitamo, naprimjer, u *Poslanici Hebrejima* 4, 11. Za autora poslanice počinak je vječni život, konačna sreća s Bogom. Da bismo ušli u taj počinak potrebna je vjera, konkretno slušanje Božje riječi.

Dobar odmor stoga znači povratak sebi, povratak u kontakt sa svojim unutarnjim životom, svojim dubokim željama, jednom riječju, briga o sebi, ne samo na fizičkoj, već i na duhovnoj razini. A to znači dati prostora tijekom našega ljetnog odmora odnosu s Gospodinom, slušanju njegove riječi, molitvi, u ponovnu sagledavanju vlastitog života u svjetlu vjere i prihvaćanju Isusova poziva da „dodemo i otpočinem malo“

(usp. *Mk* 6, 31), da budemo s njime. Da bismo to uspjeli, sa sobom na odmor možemo ponijeti evanđelje, duhovno štivo, *Radosnu vijest*. Ne manjka ni raznih ljetnih duhovnih inicijativa, hodočašća, duhovnih obnova... Ali pravi odmor također je vrijeme da se više otvorimo drugima, da pazimo na naše odnose, da se više međusobno družimo i susrećemo.

Prigodu za takav ispunjen odmor od nekoliko dana imali su misionarke i misionari, kao i svi mi koji smo sudjelovali na 34. godišnjem susretu misionara, koji se odvijao od 29. lipnja do 3. srpnja u Krčkoj biskupiji. Bili su to dani ispunjeni molitvom, dijeljenjem iskustava, međusobnim ohrabivanjem i srdačnim, toplim susretima s vjernicima, koji nikoga nisu ostavili ravnodušnim. Iako programom zahtjevan, susret je sudionicima omogućio ono istinsko osvježenje duha i obnavljanje duhovne snage za nastavak rada i služenja onima kojima smo poslani. A to je pravi smisao odmora.

Dakle, svima želimo lijepo i ugodno ljeto i nekoliko dana odmora za dušu i tijelo. No sjetimo se i onih koji iz različitih razloga ne mogu otići na godišnji odmor, posjetimo ih i podijelimo s njima trenutke razgovora i opuštenosti. Budimo im odmor za dušu!

(Papino obraćanje nacionalnim ravnateljima PMD-a prigodom privatne audijencije u sklopu Godišnje skupštine u Rimu, 25. lipnja 2024.)

Zajedništvo, kreativnost, ustrajnost

Radosno pozdravljam sve vas koji ste došli iz više od sto dvadeset zemalja, s pet kontinenta, na godišnju opću skupštinu Papinskih misijskih djela. Pozdravljam kardinala Taglea, tajnika monsinjora Nwachukwua, pomoćnika tajnika monsinjora Nappu, predsjednika PMD-a, i četiri glavna tajnika.

U uočnici svetkovine Presvetog Trojstva, koja nas potiče da uđemo u kontemplaciju Božjeg otajstva, otajstva ljubavi koja se sama nudi, daruje, potpuno se troši za spasenje čovječanstva. Upravo razmatrajući to djelo spasenja, otkrivamo tri temeljne značajke božanskog poslanja od samog početka: *zajedništvo*, *kreativnost* i *ustrajnost*. Razmislimo o tim ključnim riječima, koje su važne za Crkvu u trajnu poslanju, a još više za naše misijsko djelovanje, koje je pozvano na obnovu za sve učinkovitiju službu.

Prije svega *zajedništvo*. Kada razmatramo Trojstvo, vidimo da je Bog zajednica ljudi, on je otajstvo ljubavi. A ljubav s kojom nas Bog dolazi tražiti i spasiti, ukorijenjena u njegovu biću, jednome i trojstvenome, tako-

der je ono što utvrđuje misijsku narav hodočasničke Crkve na zemlji (vidi *Redemptoris missio*, 1; *Ad Gentes*, 2). Iz te perspektive pozvani smo živjeti duhovnost zajedništva s Bogom i braćom. Kršćansko poslanje nije prenošenje kakve apstraktne istine ili kakva vjerskog uvjerenja – još manje prozelitizma, još manje – nego je prije svega dopuštanje onima koje susrećemo da mogu imati temeljno iskustvo Božje ljubavi, a moći će ju pronaći u našim životima i u životu Crkve ako budemo svijetli svjedoci, odražavajući zraku trojstvenog otajstva. O prozelitizmu bih želio reći svoje osobno iskustvo. Kad sam bio na jednome od Dana mladih, dok sam izlazio iz kazališta gdje je bio susret, prišla mi je gospođa koja je pripadala konzervativnoj katoličkoj skupini (to se, jednostavno, osjećalo). Gospođa je bila s mladićem i djevojkom i rekla mi: „Vaša Svetosti, želim vam reći da sam obratila ovo dvoje! Preobratila sam ih!“ Pogledao sam

ju u oči i rekao: „A tko će tebe obratiti?“ Ta misija obraćenja, te vjerske skupine koje nose katalog obraćenja, to je veoma loše. To je bila samo jedna anegdota.

Potičem stoga sve da napreduju u toj duhovnosti misijskog zajedništva, koja je temelj sinodnog puta današnje Crkve. Podcrtao sam to u konstituciji *Praedicate Evangelium* i sada to ponavljam i vama, posebno za vaš proces obnove statuta. Bitno je da se statut obnovi. Put misijskog obraćenja je stoga neophodan za svakoga i stoga je važno da postoje prigode za formaciju, kako osobnu tako i zajedničku, za rast u dimenziji „zajedničke“ misijske duhovnosti. Poslanje Crkve, naime, ima za cilj „objaviti i omogućiti svakomu da doživi ‘novo’ zajedništvo, koje je u utjelovljenom Sinu Božjem ušlo u povijest svijeta“ (*Apostolska konstitucija Praedicate Evangelium*, I, 4.) I ne zaboravimo da poziv na zajedništvo podrazumijeva sinodni stil, to jest zajednički hod, slušanje jedni drugih, dijalog, raspravu, ali

uvijek u zajedništvu. To proširuje naša srca i stvara u nama sve univerzalniji pogled, upravo kao što je naglašeno u vrijeme utemeljenja Djela za širenje vjere: „Ne smijemo podupirati ovu ili onu misiju posebno, nego sve misije svijeta.“ (Usp. mons. Cristiani i J. Servel, *Marie-Pauline Jaricot*, 39.)

Druga ključna riječ, prva je bila *zajedništvo*, a druga ključna riječ koju vam predlažem je *kreativnost*. Ukoričeni u trojstvenu zajedništvu, uključeni smo u stvaralačko Božje djelo, koje sve čini novim (vidi *Otk 21, 5*). I mi sudjelujemo u tom stvaralaštvu i o tome bih htio reći nekoliko riječi. Prvo je da je kreativnost povezana sa slobodom koju Bog posjeduje i daje nam u Kristu i u Duhu. Doista, „gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda“ (2 Kor 3,17). Ono što nam daje slobodu je duh. Čitajmo prva poglavlja *Djela apostolskih*, tu je kreativnost, tu je Duh... I zato, molimo vas, nemojmo dopustiti da nam se otme misionarska kreativna sloboda! Drugo, kako je rekao sveti Maksimilijan Marija Kolbe, franjevački misionar u Japanu i mučenik ljubavi, „samo ljubav stvara“, samo ljubav stvara. I zato, prisjetimo se da se evanđeosko stvaralaštvo rađa iz ljubavi, iz božanske ljubavi, i da je svako misijsko djelovanje stvaralačko u onoj mjeri u kojoj je Kristova ljubav njegovo ishodište, oblik i svrha. Tako s neiscrpnom maštom pronalazi uvijek nove načine evangelizacije i služenja braći, osobito najsiromašnijima. Izraz takve ljubavi je i tradicionalno prikupljanje sredstava namijenjenih univerzalnim fondovima solidarnosti za misije. I u tu svrhu moramo ih promicati, jasno staviti do znanja da ta pomoć koju dajem, koju svaki kršćanin daje, čini da Crkva raste i spašava ljude, i stoga u tome sudjeluju ne samo pojedinci, nego i skupine i institucije, koje, sa zahvalnošću za primljene milosti od Gospodina, žele podržati mnoge misijske stvarnosti Crkve.

I treća, treća i posljednja riječ je *ustrajnost*, odnosno čvrstina i us-

trajnost u nakanama i djelovanju. Tu osobinu možemo promatrati i u ljubavi Boga Trojstva, koji je, da bi ostvario plan spasenja, slao svoje sluge s postojanom vjernošću kroz povijest i u punini vremena predao sebe u Isusu, neumorno „idući prema cijelom čovječanstvu, da ga pozovemo na susret i zajedništvo s Bogom“. „Ustrajnost. [...] Zbog toga će Crkva i dalje prelaziti sve granice, izlaziti uvijek iznova bez umora ili klonuća pred poteškoćama i preprekama, da bi vjerno vršila poslanje primljeno od Gospodina.“ (Poruka za Svjetski dan misija 2024.) A to ide čak do mučeništva. Upravo bih se želio usredotočiti na to da bih zahvalio Bogu za mučeničko svjedočanstvo koje je ovih dana dala skupina katolika iz Konga, iz Sjevernog Kivua. Zaklani su samo zato što su bili kršćani i nisu htjeli prijeći na islam. Danas postoji ta veličina Crkve u mučeništvu. I vratimo se malo, pet godina unatrag, na plaži u Libiji, Kopti koji su imali prerezane grkljane i na koljenima govorili: „Isus, Isus, Isus!“ Mučenička Crkva je Crkva Gospodinove ustrajnosti, koja ide naprijed.

Stoga smo i mi pozvani biti postojani i ustrajni u svojim nakanama i djelovanju. I živjeti tu dimenziju mučeništva svojim primjerom. Vi djelatnici Papinskih misijskih djela dolazite u dodir s mnogim različitim stvarnostima, situacijama i događajima, koji su dio velika života Crkve na svim kontinentima. I upravo se u tome mogu susresti brojni izazovi, složene situacije, težina i umor, koji prate

crkveni život. Nemojte se obešhrabriti! Ovdje bih htio staviti zgradu, da pogledamo slabosti mnogih od nas braće i sestara, ponekada posrnulih. Molim vas, budimo strpljivi, uzmimo ih za ruku i pratimo ih. Molim vas, nemojte se sablazniti tim padovima. „Može se dogoditi meni“, svatko mora reći, „može se dogoditi meni.“ Budite dobrohotni, vrlo pažljivi i čekajte. Jedna od stvari koja me dira, a tiče se Gospodinova srca, upravo je strpljivost: on zna čekati, on zna čekati. Gledajmo više na pozitivne aspekte i u toj radosti, koja proizlazi iz razmatranja Božjeg djela, moći ćemo se strpljivo suočiti i s problematičnim situacijama, da ne bismo ostali zarobljenici neaktivnosti i duha odustajanja. Uporni i ustrajni, idite naprijed u Gospodinu! A s braćom i sestrama koji posrnu i padnu, zapamtite da je samo u jednoj prigodi dopušteno pogledati osobu s visine, samo u jednoj: kada joj pomažemo da ustane. Uvijek ta gesta s braćom i sestrama koji su posrnuli!

Draga braćo i sestre, još jednom zahvaljujem svima vama i vašim suradnicima na velikodušnosti i predanosti u promicanju misijske odgovornosti vjernika, osobito u brizi za djecu po Djelu svetog djetinjstva. Neka vas Gospa zagovara! Blagoslivljam vas od srca. Zahvaljujem vam za ono što činite. A vi, molim vas, ne zaboravite moliti za mene!

TANZANIJA
– don Ante Batarelo

Kada ispričaš priču o čijem životu, mada i sažetu, tek tada donekle shvatiš što se dogodilo.

Dobra priča, u koju su utkane zlatne niti vječnosti, za razliku od mnogih drugih, nema kraja.

Evo jedne takve priče, u kojoj će biti ispričani lijepi i manje lijepi dijelovi, da bi se dobila životna harmonija.

Djetinjstvo u Krušvaru

Na raskrižjima rimskih putova, u kraškome dalmatinskom polju, podno planine Križice, smještena je Općina Dicmo, sa svojim zaseocima i manjim mjestima, među kojima je i Krušvar. Mjesto gdje među golim stijenama raste drača i šikara, iz kojih, kada dani otople vrebaju zmije, kao da je na neki način nagovijestalo Rujewu i Ujewu u dalekoj Tanzaniji, koje su mu po koječemu slične, ali i veoma različite.

U tome malom mjestu Krušvaru, zvanu i Dicmo Gornje, u obitelji Batarelo, od oca Ivana i majke Ive, rođene Kovačević, 19. listopada 1949. godine svjetlo ovog svijeta ugledao je dječak, kao sedmo dijete svojih roditelja.

U tradicionalnoj kršćanskoj obitelji, u siromašnu mjestu rođenje dječaka bila je posebna radost. Net-

ko treba čuvati dom i obrađivati škrtu zemlju malih vrtača, ograđenih kame-njem.

Već je prorok Izaija ustvrdio da „naše misli nisu Božje misli“, ni Božji putevi naši putevi. U svojoj beskrajoj ljubavi „Bog nas začuđuje, iznenađuje, zbunjuje“. On za nas ima svoje ciljeve, „koji nadvisuju domet ljudskog uma i dohvata ljudskog srca“.

Ni roditelji, kao ni itko iz obitelji nije ni mogao slutiti da će taj dječak imati posebnu misiju u životu i proslaviti svoju obitelj i svoje rodno mjesto u dalekim bespućima Afrike.

Odabir imena nije predstavljao problem. Poznata je pobožnost prema sv. Anti u Krušvaru i Dalmaciji, pa je tako i naš novorođeni dječak na sakramentu sv. krštenja u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja dobio ime Ante. Ime Ante, Antun, na neki način znači *onaj koji snažno grmi*.

Nedostupni su putevi Božji, nemoguće je zaviriti u svemoćno oko Božje providnosti, da bi u trenutku krštenja itko od prisutnih mogao pomisliti da će mali Ante krenuti stopama sv. Ante, da će poput glasa Ivana Krstitelja u afričkoj pustinji odjeknuti i daleko se čuti glas dječaka iz Krušvara, probiti se od oceana do vrhova Kilimandžara, u srca tame onih kojima će donijeti svjetlo Kristova evanđelja.

Zajedno s tri sestre i tri brata rastao je Ante uza sve radosti i teškoće tadaš-

njeg djetinjstva. Uza zvuke gusala protjecali su strahovi i nade, tegobe i radosti djetinjstva. Kamen i škrta zemlja, umorne i težačke očeve ruke, naborano i znojno lice materino, „geni kameni“ oblikovali su Antin karakter, kao i svih ljudi rođenih u tom kamenjaru. Čelicali su njegovu tjelesnu i moralnu snagu, odlučnost i postojanost za plemenitu i napornu zadaću koju mu je Providnost predvidjela.

Budio se uz pjev pijetlova i cvrkut ptica, skakao s kamena na kamen, provlačio se između grmlja, verao po granama stabala, kriomice krao poneku trešnju iz susjednog dvorišta – i to je obvezni dio odrastanja na kamenjaru, a u nestašici vode kupao je noge u rosi i slani, igrao se krpenom loptom i uživao sa svojim vršnjacima u podnožju krušvarskih brježuljaka. Na tim istim brježuljcima kovao je svoj pastirski zanat, brižno slijedeći stado povjerenih mu ovaca.

Ponekad bi se iskrao budnim očima roditelja i zajedno s ostalim dječacima skoknuo do obližnje Cetine da se ogleda u njezinoj bistrini, osvježi u hladnoći, zapjevuši s njezinim žuborom.

Radovao se izlasku i zalasku unca, divio se neumornu paukovu umijeću pletenja mreže, ispreplete-ne zlatnim zrakama sunca.

„Pauk putnik“, pletući svoju mre-

žu, kao da je htio poučiti Antu pletenju „pastirske mreže“, smiješeci se gotovo vizionarski misleći na daleko putovanje na koje će se zaputiti taj dječak.

U jednom trenutku kao da je Duh Sveti kroz paukovu mrežu upalio zraku svoje milosti i osvjetlio put kojim će Ante njegove darove odnijeti u daleku Afriku, ljudima željnih svjetlosti i milosti, utjehe, razgovora, miline i hlada lahora radosne vijesti.

Na kamenu uzglavlju, sanjajući svoje dječачke snove, poput ribara u mislima je pleo svoju *mrižu*, ni ne sluteći da će poput drevnih Masaja, oslonjen na pastirski štap, u misionarskoj odjeći, slijediti svoje stado, voditi ih na ispašu, gdje trave gotovo i nema. Umjesto na bistrini bliske mu Cetine, žedno stado napajat će na zamućenim potocima i pokojem zdencu, gdje je voda sve više nego pitka, a muhe bezglavo zuje, boreći se za svoju kap. Umjesto rike goveda slušat će riku lavova, a blejanje koza možda će donekle ublažiti nostalgiju za rodnim mjestom. Mambe će zamijeniti poskoke, a užareni dalmatinski kamen, na kojem je „pekao“ svoje prve korake, peći će mu misionarska stopala dok će hodati užarenim prašnjavim bespućima da bi stigao i do najudaljenije ovce koja čeka na spasenje.

Kao ministrant u svojoj župnoj Crkvi sanjao je sebe za oltarom s kaležom u rukama – i gle čuda: tko mašta srcem, mašte mu se ostvare! Kriomice mu se oko zaustavljalo na kipu sv. Ante s Malim Isusom u ruci, potihlo zamišljajući sebe u ulozi misionara.

Poslije završena četiri razreda osnovne škole u Krušvaru i ostala četiri u Dicmu Donjem, pješačeći svaki dan i po nekoliko kilometara, uz redovitu pouku iz vjeronauka, poput sv. Franje, kao da je čuo čudan i neumoljiv glas: „Ante, idi i popravi mi kuću!“

Ante je žarko želio postati svećenik!

Sjemenište i studij teologije

I kao što svako veliko djelo u startu nailazi na prepreke, jedna od njih bila je odakle novac za školovanje, tko će mu priskrbiti potrebnu odjeću, knjige i svakodnevne životne potrepštine. Međutim, brižni roditelji poduprli

su sinovu želju i uz Božju providnost omogućili Anti školovanje u splitskom sjemeništu i dalje na visokoj bogoslovnoj školi.

S dolaskom u sjemenište započeo je posve drugi dio života. Među novim ljudima i novim pravilima borio se sa svojim željama, nadanjima i strahovima. Kamena upornost nije mu dozvolila odstupanja i on je marljivo i uporno izvršavao svoje školske i životne zadatke.

Tijekom studija teologije, poput drače iz kamena, „bockala“ ga je neobična želja – postati misionar. Božji odabranici, pod pečatom njegove providnosti, trebaju biti spremni na poziv što im ga je Bog predodredio. Kada čuju glas Božjeg poziva koji odzvanja u njihovu srcu, ostaju nemoćni, ma kako to izazovno i tajnovito zvučalo.

Ali kako zakoračiti na misionarski put, komu otkriti svoju „bodljikavu“ želju – postati misionar? Komu se obratiti nego nadbiskupu i uvaženu profesoru dr. Franji Franjiću? Nadbiskup vizionar s veseljem je prihvatio Antinu želju i bio mu stalna potpora na misionarskom putu.

Pripreme za misionarsku zadaću

Da bi što bolje bio spreman za svoj misionarski poziv, šestu godinu teologije Ante završava u Torinu, u Zavodu misionara Gospe Utješiteljice, zavodu za odgoj i izobrazbu misionarskog zvanja, gdje je zajedno s ostalim kolegama iz Italije primio i đakonat.

Svećeničko ređenje imao je u Splitu, u povijesnoj prvostolnici sv. Duje, na svetkovinu apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 1974. godine. Svećenički sveti red rukopoloženjem

podijelio mu je tadašnji pomoćni nadbiskup mons. Ivo Gugić. Svećanom činom ređenja prisustvovali su i trojica Antinih poglavara iz Zavoda misionara Gospe Utješiteljice iz Torina, što je za Antu bila čast i podrška u ostvarenju njegovih snova.

U znak zahvalnosti svojim profesorima iz Torina prigodnu mladu misu slavio je u Kaštel Novom 30. lipnja 1974. godine. Uza župnika i Antina prijatelja pok. Zdenka Bralića, da bi izrazili svoju radost i zahvalnost našem narodu, nadbiskupiji, domovinskoj Crkvi, a u cilju poticanja misionarskih zvanja, svećane propovijedi održali su sva trojica Antinih profesora iz Torina.

Međutim, glavna svečanost slijedi u rodnom Krušvaru. Nedjelja je, 18. kolovoza 1974. Velika sunčana kugla budila je jutro, svećano obasjavajući župu. U svježem jutarnjem zraku osjećala se radost posebna događaja, a pjev ptica nagovijestao je veliko slavlje. Narod je poput užurbanih potoka žurio k župnoj crkvi da uveliča slavlje svojeg mladomisnika Ante. Svećani zvuk crkvenih zvona razlijegao se dicmanjskim poljem, prelazeći vrhove brježuljaka, stapajući se s vječnosti.

Uz prigodan kulturni program, mladomisnik je započeo svoje mladomisničko slavlje. Narod je s oduševljenjem sudjelovao u sv. liturgiji, zajedno sa zborom, radosno pjevajući misne pjesme, dok je svećanu propovijed održao pok. prof. Božo Bulat, tadašnji ravnatelj u Centralnom bogoslovnom sjemeništu u Splitu. Svetu liturgiju protkale su riječi prisutnih: „Blago majci koja ga je rodila.“

Iznenadenje je bilo što je mladomisničko slavlje iz daleke Afrike došao uveličati mons. Miqueas Elias Maloa. Kao da su se svi prisutni pitali: „Odakle crnac u Krušvaru?“ Posebno je to iznenadilo maloga, otprilike sedmogodišnjeg dječaka, koji nije skidao oka s mons. Miqueasa Eliasa Maloe. U jednom se trenutku odvažio, prišao monsinjoru i bojažljivo prošao prstićima po koži njegove crne ruke, a onda iznenađen i u isto vrijeme zbunjen, glasno izgovorio: „Nije čađa!“

Poslije završetka mise, uz gozbu, nastavilo se slaviti, uz prigodne govore i pozdrave, razdraganu pjesmu, sve dok se crvena boja sunca nije razmazala na rubovima kamenitog brda na zapadu, a mrak se, kradući radostan dan i s njime i dio radosti za sebe, tiho i dostojanstveno šaljao na prstima, noseći radost mladomisničkog slavlja daleko, daleko u bezgranično prostranstvo Božje ljubavi.

Ispraćaj mladog misionara iz Krušvara

Sljedeće godine 31. kolovoza, nakon godine učenja engleskoga jezika u Londonu, naš prošlogodišnji mladomisnik vratio se u svoju župu da proslavi Misijsku nedjelju.

Tog su jutra zvona svečanije zvonila, a za taj sretni i veliki događaj mnoštvo župljana i vjernika iz okolnih mjesta slijevalo se k župnoj crkvi na svečano euharistijsko slavlje.

Došli su pozdraviti svojeg Antu, čija će nova domovina, nova braća i sestre biti oni koje će naći u Africi.

Mnogi iz Splita i okolnih mjesta, među kojima najviše časnih sestara koje su pretežno rodom iz tih krajeva, došli su ispratiti i podržati svojeg Antu, koji sve ostavlja i s vjerom u Božju providnost odlazi u nepoznato, da bi se bolje i više mogao predati braći i sestrama u njegovoj novoj domovini.

Poslije izlaska iz Crkve i staro i mlado, gotovo s dozom radosne ljubomore, pobožno je šaputalo: „Blago njegovoj materi!“ „Bože hvala ti na ovom daru!“ „Dična li misnika, kako daleko ode od nas!“

Pri odlasku, na oproštaju, Ante se pozdravio sa svima prisutnima,

na groblju sa svima koji počivaju u miru Božjem, a najduže se zadržao kod groba svojega dragog oca, da bi još jednom, u njegovoj blizini, oživio prekrasne trenutke djetinjstva, brigu i mukotrpan rad oca da svojoj djeci priušti donekle normalne uvjete života. Na kraju, u rodnoj kući, uza staricu majku, braću i sestre, rodbinu i časne sestre, čula se je pjesma, popraćena suzama.

Najteži i najsvečaniji trenutak bio je kad je na kućnom pragu kleknuo pred staricu majku i zamolio je za majčinski blagoslov. Ponosna što je Božji izbor pao na njezina sina, zahvalna Bogu na ukazanoj joj milosti i spremna na žrtvu i odricanje, dostojanstveno je prihvatila svoju ulogu u Božjim planovima. Prihvatila je žrtvu hvale, posve unutarnje, posve nebeske, poznate Bogu i majci. Drhtave, trudom izmorene majčinske ruke, nježno je položila na sinovu glavu i sa suzama u očima, u isto vrijeme sjetno i ponosno, tiho, ali svečano izgovorila: „Sine, Bog te blagoslovio, on te čuva i prati na tvom putu. Ne zaboravi da u očinskom domu tvoja majka živi i moli se za te!“ S tim riječima i mislima, u molitvi majci Mariji, srca velika kao svemir, zajedno sa šinom zakoračila je na njegov misionarski put, prateći ga u svim životnim situacijama, od rođenja u Betlehemu, Hrama u Jeruzalemu, kraljevskog ulaska i dočeka u Svetom Gradu, križnih postaja, spremna da s ljubavlju i stoički zajedno s njime ponese njegov križ i stane pod njega.

U majčinu zagrljaju sin je drhtavim glasom nastavio: „Majko, hvala ti za sve što si za me učinila! Ostaj mi zbogom do mog povratka u rodni dom!“ I tako je naš Ante, praćen blagim i brižnim majčinskim pogledom, krenuo na svoj dugački i zahtjevni misionarski put. A Gospodin ga je hrabrio evanđeoskim riječima: „Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stotruku kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja – i u budućem vijeku život vječni.“

NASTAVAK SLIJEDI...

HAITI

– s. Liberija Filipović
s. Ana Uložnik

Srce majčinsko prema bližnjem

Nekako smo se već navikle da nas siromasi u azilu (kući za siromahe) i s ulice zovu „mama“, govoreći da samo majka može dati takvu ljubav i pažnju koju im mi pružamo, ali, evo, postale smo i „tata“.

Nedavno dođe jedna baka sa svojom unukom od pet godina. Unuka se razboljela, a oni su joj pokušali pomoći prirodnim lijekovima i nekim dječjim lijekovima, ali ništa od toga nije pomoglo. I kaže: „Evo nas opet k tebi da nam pomogneš. Znamo da su teška vremena, ali mi zaista nemamo mogućnosti da ju odvedemo doktoru, da platimo preglede i kupimo potrebne lijekove. Ti si njezin tata, pa te molim, pomozij joj.“ Sestra Ana joj odgovori: „Pa nisam joj ja tata, ima ona svog tatu!“ Kaže baka: „Kako ima kad ga ni ne zna! Ostavio ju je kad je bila beba. Ti si tata jer joj daješ hranu, plaćaš vrtić, oblačiš ju i obuvaš...“ I tako baka nabraja sve što se dosada učinilo toj djevojčici i njihovoj

obitelji. Djevojčicu smo odvele doktoru, koji ju pregledao, dao napraviti nalaze, a poslije i propisao lijekove. Nakon deset dana djevojčica je ozdravila i ponovno se vratila u školu, radosna i zahvalna.

Ispričat ćemo vam i priču o trojkama, bebama koje su rođene prirodnom putem. Majka nije znala da nosi trojke. Kad je rodila, od velikog stresa ostala je bez mlijeka. Roditeljima je bilo vrlo teško, zapravo, nemoguće kupovati mlijeko za tri bebe. Mi smo se obvezale da ćemo im kupovati potrebnu količinu mlijeka. Jedna starica, njihova susjeda, kad nas je vidjela da pomažemo toj obitelji, rekla nam je: „Vi ste anđeli koje je Bog stavio na njihov put da im olakša breme života.“ I tako već više od godinu nabavljamo mlijeko za bebe, a pomažemo im i u drugim potrebama.

Sa šest mjeseci dvije bebe su se teško razboljele. Tata nas je zvao više puta, ali tog dana smo bile na jednome dosta dugu sastanku i nije nas dobio. Došavši kući, vidjesmo mnogo propuštenih poziva. U trenutku kad smo uzele telefon da uzvratimo poziv, zove nas doktorica iz jedne male, privatne bolnice i kaže: „Sestre, tata je došao s dvije bebe u tešku stanju i s upalom pluća. Dehidrirane su... Rekao mi je: «Doktorice, ja nemam novca, ali spasite bebe i sestre će platiti liječenje.»“ I doktorica nastavlja: „Ja sam ih hitno primila, a sad sam vas nazvala da provjerim je li to istina. Znam da

im pomažete, ali svejedno trebam provjeriti.“ Mi smo potvrdile da je to točno, iako nije bilo, i zamolile ju da im pruži svu potrebnu njegu. Nakon toga nazvale smo tatu i rekle mu da nam je barem trebao poslati poruku da znamo što sto događa, kad nas nije dobio na mobitel.

Nakon nekoliko dana boravka u bolnici bebe su se oporavile i vratile doma. Roditelji su nam zahvalili riječima: „Sestre, da vas nije bilo, naše bebe danas ne bi bile žive. Veliko, veliko vam hvala! Bog vam uzvratio stostruko, kako vama, tako i onima koji vas pomažu da biste vi mogle pomoći nama.“

Kad smo došle k doktorici da platimo račune, dala je popust na svoje usluge, jer je i ona htjela s nama sudjelovati u tome dobrom djelu. Rekla nam je: „Sestre, hvala vam na ovom djelu ljubavi koje ste učinile za tu obitelj, jer da vi niste bile tu, bebe ne bi preživjele, jer su bile u tešku stanju. Hvala vam i na svemu što činite za naš narod!“

Danas su trojke starije od godinu. Bogu hvala, lijepo rastu i napreduju!

Ove lijepe, ali i teške životne priče samo su dio mozaika naših priča iz Haitija. Nismo se dugo javile, ali situacija je i dalje veoma teška. Kako vam je poznato, Haiti je zadnjih godina u velikoj ekonomskoj, socijalnoj i sigurnosnoj krizi, koje su znatno utjecale na živote ljudi. Iz dana u dan sve je teže. Ljudi uglavnom ovise od povezanosti s

glavnim gradom, u kojem je glavna luka, u koju dolazi sva roba, pa i hrana. Zbog velikog širenja banda i zauzimanja mnogih kvartova u glavnom gradu, kao i prometnica, mnogi su ljudi izgubili posao. Osim što su izgubili posao, mnogi su izgubili i svoje mile i drage, jer bande pale kuće, škole, bolnice, policijske postaje, krađu, zlostavljaju, ubijaju... Ljudi bježe da bi spasili živu glavu. Zbog toga su mnoge obitelji u glavnom gradu morale napusti svoje domove. Mnogo je djece izgubilo školsku godinu, iako su njihovi roditelji s teškom mukom platili školarinu. Situacija je zaista teška.

Bande koje su preuzele veći dio kontrole nad glavnim gradom i na glavnim prometnicama napravile su svoje punktove. Na tim punktovima zaustavljaju vozila javnog prijevoza i propuštaju samo uz novčanu naknadu, koja nije mala, a trgovcima koji prevoze robu naplaćuju daleko više, ovisno o vrijednosti robe koju prevoze. A na kraju sve to plaćaju kupci, koji robu plaćaju daleko skuplje nego ranije. Sve cijene su porasle, a cijene nekih proizvoda u provincijama porasle su tri, četiri, pa i pet puta. Navest ćemo neke primjere. Prije smo vreću riže od 25 kg kupovali za 15 eura, a danas ju plaćamo 45 eura, galon (3,7 litara) goriva prije je bio dva eura, a danas šest eura, vreća cementa tri eura, a danas 12 eura... Prijevoz iz naše misije Petit Goâve do glavnog grada Port au Princea prije je

bio 3 eura, a danas 15 eura. Osim toga plaćaju se škole, bolnice... Takav život i preživljavanje haićanskog naroda u ovim teškim vremenima i za nas je zaista velik misterij, čudo. Na sve moguće načine ljudi se bore da prežive i zadovoljni su s malo. Unatoč svemu ljudi su puni volje za životom, žele živjeti.

Zadnjih godina stalno rastu cijene svega, a time i potrebe ljudi i sve je više onih koji nam se obraćaju za pomoć. Zadnjih mjeseci mnogo ih je više nego prije. Život je zaista nepredvidiv, a mnogima oko nas i težak, pretežak. Nekim smo obiteljima financijski pomogle da bi mogli pobjeći iz mjesta koje su bande zauzele. Sve su to bili hitni slučajevi, gdje su ljudi ostali bez svega što su stekli u životu. Drugima smo pomogli u upisu u školu, platiti zadnje rate školarine, zatim u hrani i lijekovima...

Međutim, u našoj misiji u Petit Coâveu je mirno. Bogu smo zahvalne za tu milost, jer nam to omogućuje da mirno možemo vršiti naše misijsko poslanje i biti blizu ljudima u njihovim potrebama.

Nedavno je u Haiti stigao prvi kontingent multinacionalne sigurnosne potpore kenijskih policajaca. Oni su, kako doznajemo iz medija, osposobljeni za specijalne operacije. Haićanska policija polaže velike nade u njihovu pomoć u smirivanju situacije i vraćanju sigurnosti. Svi se nadamo pozitivnim promjenama, koje će olakšati život ljudi.

Bogu smo zahvalne za mnoge dobročinitelje i prijatelje misija koji nam pomažu da bismo mi mogle pomoći potrebitima oko nas. U našem misijskom djelovanju nastojimo imati, kako sluga Božji Josip Stadler kaže, „srce majčinsko prema bližnjem“ i ublažiti patnje, boli, glad... Svaki put smo se uvjerile da Bog svaku pruženu pomoć nagradi novom neočekivanom donacijom, da ne bismo morale odbiti nikoga tko je u potrebi. Ljudima nastojimo pomoći s istom ljubavi s kakvom bismo to učinile Malomu Isusu, jer znamo da je on skriven u svima njima i da služeći njima služimo Malomu Isusu.

Dragi prijatelji misija, od srca vam zahvaljujemo na vašoj financijskoj i molitvenoj podršci. Svaka vaša pomoć omogućava nam da činimo više dobra. Molimo dobrog Boga da vam uzvрати stostruko u vašim životnim potrebama, a vjerujemo da hoće, jer vi to zaslužujete.

ZAMBIJA
– don Boris Dabo

„Zato sam, naime, došao“

Treba ići dalje, kaže Učitelj. Tako sam uvijek shvaćao svoj misijski poziv. Prva dijonica je bila najduža: deset godina u Misiji Sichili. Onda sam shvatio da je moj misijski poziv takav da ne smijem dugo ostati na jednom mjestu, nego da trebam nositi Božju riječ i onima drugima, osobito onima koji su na marginama, jer je tako i Učitelj činio.

Tako je od 2011. do 2020., deset godina, bilo dovoljno vremena da Biskupiji Livingstonstone poklonimo dvije sasvim nove župe: svete Marije Njoko, svetog Pavla Nawinde, kao i Pastoralni centar Maziba, u Biskupiji Mongu. Bogu zahvaljujemo za taj dar nama, to jest našoj ekipi, i što nam je davao snage i motivacije i što smo mogli biti u njegovoj službi. A sad se onaj nutarnji glas opet javlja: „Treba ići dalje.“

Tako je, naime, Učitelj odgovorio Petru, koji ga je, zajedno s drugim učenicima jednoga ranog jutra tražio da ostavi molitvu i dođe liječiti duše i tijela, jer ga narod i dalje treba, a to je bilo tamo negdje na početku njegova javnog djelovanja uz obalu Genzaretskog mora. „Treba otići i u druga sela da i tamo propovijedam, zato sam naime došao“ (usp. Mk 1, 38), odgovorio je

Isus. Time je postavio normu za one koji su čuli njegov poziv da odu i to isto čine ondje kamo ih on pošalje. Treba uvijek ići dalje.

Zato nije ni čudo da sam osjećao da mi je deset godina bilo previše na istom mjestu (Misija Sichili). Znam da nije još sve završeno i da još treba puno raditi, ali i Učitelj nije ostajao na jednom mjestu, naprimjer, u Nazaretu ili Kafarnumu, da ondje završi posao te ostavi iza sebe jedan veliki centar i obraćene ljude. Ne, on je odlazio dalje i ta potreba ga je tjerala i u druga mjesta. Tako je bilo i s učenikom Pavlom, apostolom, koji je osnivao nove crkve i hrabrio stare na teritoriju Grčke i Male Azije, kasnije i u Rimu, i onda odlazio dalje, a tako je danas i s drugim misionarima koji imaju takav poziv. Neki drugi misionari imaju pak drugačiji poziv i njega slijede, jer neki trebaju nastavljati i utvrđivati.

Imam mnogo razloga da odem dalje, mislio sam. Iz istih su razloga ranije nastale misije – župe Shangombo, Lusu, Njoko i Nawinda, onda Pastoralni centar Maziba, koji je u susjednoj Biskupiji Mongu. To su kao djeca koja se rađaju i roditelj ih ostavlja da svoj život nastave sami ili uz pomoć drugih svećenika koje će im biskup poslati, ako se takvih svećenika nađe.

Dakle, kad sam biskupu Valentu rekao da misionar treba ići dalje i da mora otvarati nova središta evangelizacije, jer je to njegov poziv od Boga i da tomu treba biti vjeran, biskup se našao u čudu i pitao me koga će on onamo poslati i zamolio me da ostanem u župi. Razumijem biskupa i to je istina, nije lako ostaviti mladu župu bez svećenika, koji će novoobraćenike hraniti sakramentima i Božjom riječi. Da, Božju riječ mogu lomiti i oni koji nisu svećenici, ali svećeniku se nekako više vjeruje i svećenik je ovlašten dijeliti sakramente te je istina da laici ne mogu u svemu zamijeniti svećenike. Svećenici su posebni izabranici Učiteljevi i imaju posebne zadatke i ovlasti kojima služe narodu Božjemu u Isusovo ime.

Tako sam se i ja našao u čudu: trebam li slušati biskupa ili trebam slušati poziv od Boga. Jedno bez drugoga ne ide. Što ću onda, kako razmrsiti taj čvor?

Nisam nikada prestao moliti za razjašnjenje. Zato se na odgovor koji sam dobio mogu osloniti.

Bog uvijek nađe rješenje. Shvatio sam da moram i ja pomoći biskupu da on to riješi: da župa bude popunjena (ustvari, to su već dvije župe – Njoko i Nawinda) i da misionar može ići dalje, u nova otvaranja i nove početke. Znao sam da još ima mnogo sela u koje još Isusova radosna vijest nije stigla ili je stigla nedovoljno. Tako sam počeo među kolegama zambijskim svećenicima tražiti one koji bi mogli doći na mjesto misionara i preuzeti te dvije nove župe. I eto, dragi Bog je tako posložio stvari s mladim svećenikom Teofilom da je on prihvatio da ga

uputim u službu nasljednika misionara, to jest da nastavi misijski rad u tim dvjema novim župama. Počeli smo s radom, razgovorima, dopisivanjima, posjetima dok nisam mogao s uvjerenjem reći biskupu da ima svećenik dobrovoljac koji će me naslijediti. Čekao sam biskupov odgovor s nestrpljenjem. Biskup je uzeo gotovo cijelu godinu dok je konačno, kao u šali za vrijeme ručka, upitao: „A jesi li ti i dalje pri onom mišljenju o svećeniku Teofilu?“ „Da“, rekao sam i čim sam prije mogao, prije završetka ručka, to biskupovo pitanje priopćio Teofilu, koji je isto s nestrpljenjem očekivao odgovor biskupa.

Tako je u mjesecu listopada godine 2020., za najveće zambijske vrčine, stigao čamcem s druge strane rijeke, dočekan od brojnih vjernika Misije Njoko novi svećenik, Theophilus Imataa Mukubesa, kao pomoćnik misionaru za Misiju Njoko i Misiju Nawinda. Započelo je njegovo uhdavanje u pastoralni rad u dvjema, međusobno udaljenim misijskim postajama.

Ja sam tada konačno vidio mogućnost odlaska dalje, u druga mjesta koja čekaju osvježanje koje im Božja riječ i zajednica vjernika u njihovom selu mogu donijeti, jer, kako kaže Učitelj, „zato sam došao“.

Novo pleme, novi jezik, ponovno uz rijeku Mashu

Trebalo je po karti i po *Googlu* naći put do Sinjembele. Vozač Namakando je već ranije išao onamo, ali je išao drugim putem, onim kojim ja ne mogu, a to je preko države Namibije, jer ja s hrvatskom putovnicom ne mogu u tu državu jer mi treba viza. Poslao sam ih ranije, cijelu eki-

pu: Thomasa katehista, Namakanda i druge koji su navodno poznavali taj kraj. Rekao sam im: „Idite, vidite ima li ondje crkve, ima li škola, ima li bolnica i kako ljudi žive, jesu li siromašni i čime se bave. Kad se vratite izvijestit ćete me, pa da vidimo što treba učiniti za njih. Ja ću se već nekako provući onamo ako nas Gospodin Isus pošalje, on će se pobrinuti.“

Otišli su i vratili se s izvještajem. Odlučili smo, idemo onamo, treba nositi radosnu vijest, Božju riječ i pomoći što se može. Rekli su da u selu Sinjembele i u selu Dihehe ima mala crkvice, ali svećenik ondje već godinama nije bio, pa je potrebna obnova i oživljavanje, a ima još mnogo sela u kojima nema Crkvi ni traga. I mislim si da je to prava poslanica. Bit će posla i za mene i za suradnike!

Onda smo odredili dan odlaska. Nije bilo lako naći put, jer je trebalo putovati kroz Zambiju, a taj put nismo poznavali. A još k tomu naše sjedište u Misiji Njoko bilo je sa suprotne strane rijeke Zambezija, pa je sve stvari trebalo prebacivati najprije čamcem, pa onda na auto, pa onda tražiti put do Sinjembele.

Moji su uspješno poslali poruku da dolazimo i narod u Sinjembeli nas je oduševljeno dočeka. Bili su sretni da ih se svećenik sjetio i da dolazi k njima u posjet. Žene su se rasporedile uz cestu koja vodi do crkve i maramama i pjevanjem nas pozdravljale te ispratile do njihove derutne, slamnate crkvice. Smjestili smo se u šatorima, oni su nam kuhali, navečer smo uz logorsku vatru pjevali i molili, a danju odlazili u obilazak selima. Noću smo čuli zavijanje hijena,

roktanje vodenih konja i dozivanje raznih vrsta antilopa. To je bio nov, radostan početak sijanja radosne vijesti u mjestu koje će kasnije, nakon dvije godine našeg boravka ondje postati nova župa u nastanku, Župa svetog Josipa Sinjembela.

Za manje od dvije godine sagradili smo crkvu, kuću za svećenika, stanove za katehista i vozača, a nakon toga i ambulantu, kao i učenički dom, koji prima 70 učenika i učenica, a osnovali smo i još osnivamo nove postaje i gradimo kapelice po selima. Ljudi nas vole i dobro suraduju. Užitek!

Budući da nam je biskup nakon dvije godine mojega, recimo to tako, volonterskog rada bez dekreta, proširio teritorij i izdao dekret o osnivanju župe, počeli smo graditi novo misijsko središte u Mwanambau, u kojem će svećenik i njegova ekipa ostati nekoliko tjedana i obi-

laziti okolna sela, vršeci pastoralni i evangelizacijski rad i ostalo. Poslali smo dečke na izučavanje raznih zanata, a žene su otvorile krojački klub nakon što su i one izučile zanat, a mi im poklonili šivaće strojeve.

Bog nas blagoslivlja, i ne samo nas, nego i one mnoge u Hrvatskoj koji nas podržavaju i molitveno i financijski. Pomažemo mnogim siromašnim đacima i studentima tako što ih stipendiramo u programu kumstava. Božji blagoslov se po nama i našim suradnicima širi na taj siromašni narod uz rijeku Mashi i ravnicu Silowanu. Božja riječ ima snagu i prima se. Stare misije oživljuju i nove nastaju. Držimo programe za izobrazbu voditelja: za učitelje riječi, voditelje nedjeljnih služba riječi, kao i za katehete i crkvene voditelje. A za malo naprednije osnovali smo školu vjere, koja je na razini koledža (više škole).

Suradnja s prijateljima misija u domovini

Misijski duh je među Hrvatima jak i pozitivan. Je li to zbog iskustva vlastitoga teškog života i možda nekada proživljena siromaštva? Ja vjerujem da iza većine od njih stoji prožetost kršćanskim vrijednostima i pomažu jer vole Boga, ljude i misije. Vidim da je suradnja s misionarima i misionarkama u domovini Hrvatskoj jača nego u drugim zemljama misionara koje poznajem. To nam daje podršku i omogućuje da pomažemo onima do kojih dodemo. To mogu potvrditi i drugi naši misionari i misionarke. Prijatelji misija imaju povjerenja u nas, što nas obvezuje na predan i pošten rad. Tako smo mogli dosta sagraditi i mnogim siromašnim đacima i studentima pomoći da završe školu.

MOJI NAJBLIŽI SURADNICI

Vozač Namakando. Sa mnom je u misijskom radu od 2011., kad smo gradili misiju u Njoku. Kao mladić živio je rapsnim životom, kao i većina njegovih vršnjaka. Roditelji su mu bili rastavljeni, živio je s majkom, a njezin muž je u dječaku vidio samo pomoć u čuvanju stoke i nije bilo vremena za školu. Priključio se radnicima iz šumske pilane i prvo što je učinio kad je dobio plaću, kupio je cipele. Uz Božju pomoć prepoznao sam u njemu potencijal za suradnju te previđao sve njegove mladenačke nepodopštine, a bilo ih je dosta. Vjerovao sam da će doći vrijeme da se smiri i u isto vrijeme sam radio s njime. Pozvao sam ga da ide za mnom u otvaranje nove misije u Sinjembeli i sve ga više uključivao u misijski rad. Konačno je našao ženu kojom se želio crkveno vjenčati te su jedno i drugo najprije kršteni, a onda crkveno vjenčani. Sad se spremaju na krizmu.

Animator Simushi. Sin je katehista Silumesija, koji je ranije bio s nama. Simushija smo kao mladog dečka školovali te je završio učiteljsku školu i dobio državnu diplomu. Paralelno je završio tečaj za animatore i sada, dok ne dobije državno zaposlenje, radi s nama u Sinjembeli kao animator i katehist. Oženio se i ima dvoje djece, a treće je na putu. On vodi tečajevе za brak i surađuje s crkvenim vijećem.

Animator Damian. Nije bio kršten kad nam se pridružio, nego je pripadao jednoj protestantskoj zajednici. Završio je tečaj za animatore i sad je zadužen za nekoliko crkava i vodi učenički dom u centru Liyoyelo.

Ponosan sam na te i na druge naše animatore, koji su dio našega pastoralnog tima i animiraju crkvene zajednice u svojim mjestima. Bogu hvala za sve naše misionare i misionarke iz Hrvatske koji su Božji suradnici po svijetu! A hvala i svima koji su takvi i u domovini!

Razgovor s Christine Parzer, glavnom ravnateljicom MIVA-e Austrija

? **Draga gospođo Parzer, možete li nam predstaviti što je MIVA Austrija?**

! *MIVA* je skraćenica za dugu riječ: *Missionary Vehicle Association*. *MIVA* Austrija je humanitarna organizacija Katoličke crkve. Financira se donacijama 100 %. Njezina misija je financiranje svih vrsta prijevoznih sredstava za korištenje u misijama i pomaganju u razvoju. Ili drugim riječima, naš cilj je podržati mobilnost ljudi u najsiriromašnijim regijama svijeta. Ta mobilnost je višestruka: osigurava sredstva za život, omogućuje obrazovanje, daje ljudima nadu, pomaže u prevladavanju udaljenosti i spašava živote u hitnim slučajevima.

? **Koje aktivnosti provodi MIVA Austrija?**

! *MIVA* Austrija financira kupnju prijevoznih sredstava svih vrsta za potrebe misija i pomoći u razvoju: automobili ili terenska vozila, motocikli, bicikli, traktori, poljoprivredna oprema, a povremeno i čamci, pomagala za kretanje ili tovarne životinje, ovisno o tome kakva je potreba pojedinoga misijskog područja koje treba prijevozno sredstvo. Godišnje primimo više od 1000 zahtjeva

iz Afrike, Azije, Latinske Amerike, Oceanije i Istočne Europe. Uz pomoć naših donatora, možemo podržati trećinu njih.

? **Ove godine obilježavate 75 godina postojanja. Na što ste posebno ponosni?**

! *MIVA* Austrija ponosna je na svoj razvoj u posljednjih 75 godina. Izrasla je iz male organizacije, koja je radila u obiteljskoj kući, u jednu od najvećih crkvenih organizacija u Austriji, s godišnjim iznosom donacija od oko pet milijuna eura. Do danas *MIVA* radi s malim, ali marljivim timom. Trenutačno nas devetero radi u našem uredu u Stadl-Pauri, u Gornjoj Austriji.

Godine 1989. *MIVA* je osnovala vlastitu tvrtku za nabavu – *BBM*. *BBM* je neprofitni pružatelj usluga, koji djeluje u sektoru razvojne suradnje. Primarni cilj je učinkovita provedba donacija. Dakle, obračunavaju se samo troškovi nabave vozila, bez provizije. Ne ostvaruje se dobit i nema zarade. Aktivnosti *BBM*-a usmjerene su na sektore mobilnosti, tehnologije i ekologije.

Godine 2003. izgrađeno je naše sjedište – *Christophorus House*. To je inovativna pasivna kuća, dizajnirana

da bude središte susreta i dijaloga, a nastala je na temelju iskustava *BBM*-a u Africi. Ukupno *MIVA* i *BBM* zapošljavaju oko 20 ljudi i njihovo je radno mjesto u našoj kući.

? **Koliko vozila ste donirali za misijske zemlje tijekom svih ovih godina?**

! Od 1949. do kraja 2023. godine *MIVA* Austrija financirala je kupnju 48 757 različitih prijevoznih sredstava (bicikli, motocikli, automobili, kamioni, invalidska kolica, čamci i brodovi, traktori, mazge...).

? **Gdje pronalazite motivaciju za ustrajan rad i napredak? Imate li svoj moto?**

! Motivaciju nalazim u osobnim susretima s našim projektnim partnerima. Vrlo sam zahvalna za svaki susret! Također smo sretni što svake godine možemo primiti mnogo partnera u naš glavni ured u Stadl-Pauri, a također i što posjećujemo partnere na godišnjim projektnim putovanjima u različite zemlje. U svim tim susretima imamo prigodu puno naučiti o svakodnevnim izazovima naših projektnih partnera, kao i o potrebama ljudi o kojima se brinu. A posebno kad smo na licu mjesta u projektnim zemljama, iz prve ruke

iskusimo koliko je mobilnost važna i neophodna za uspješan rad na projektu.

Iz svakoga tog susreta crpim puno snage i ideja za svoj svakodnevni rad. I nakon svakog susreta znam zašto radim to što radim i zašto je *MIVA* toliko važna za život ljudi.

Moto *MIVA*-e Austrija glasi: „Dijeliti mobilnost“. Dio mobilnosti treba podijeliti s onima kojima je hitno potrebna, kao zahvalu što smo na putu bez nesreća i kao znak međunarodne solidarnosti. Prijevozna sredstva nisu luksuz. Riječ je o pružanju osnovnih usluga skrbi i o dostojanstvenu životu.

? **Koja je najvažnija pouka koju ste stekli tijekom svih ovih godina?**

! Ono što smo naučili iz dosadašnje povijesti *MIVA*-e Austrija to je da iz male ideje može proizići nešto veliko. To je moguće samo uz osobe koje su maksimalno posvećene onomu što rade i ulažu cijelog sebe te u potpunosti stoje iza ideje. Mislim da je ovo možda recept za uspjeh *MIVA*-e Austrija: „Nemojte staviti sebe na prvo mjesto kad je u pitanju veće dobro.“

? **Koliko je važan tim i timska suradnja?**

! Dobri članovi tima temelj su dobra rada i uspjeha. Ako se svi članovi tima trude i stalo im je da izgrade snažan tim i rade zajedno, uz poštovanje, mogu se pokrenuti i realizirati veliki projekti, veoma inovativni, te postići velik uspjeh.

Sretna sam i zahvalna što *MIVA* Austrija ima tako sjajan tim!

? **Akcija *MIVA* tužna je priča o gubitku prijatelja, ali istovremeno prekrasna priča kako nas životne teškoće mogu potaknuti na velika djela. Zašto je važno pružiti podršku akciji *MIVA*?**

! Gubitak prijatelja o kojem govorite dogodio se davno. Bilo je to 1927. godine. Međutim, tužna stvarnost je da još uvijek ima ljudi koji moraju umrijeti jer nema mogućnosti za njihov prijevoz u bolnicu ili ambulantu da bi dobili potrebnu pomoć. Za mene je to vjerojatno najveći razlog zašto je važno podržati *MIVA*-ine projekte.

Osim medicinskog aspekta *MIVA* Austrija podržava i mnoge društvene i obrazovne projekte. Uvjereni smo da je obrazovanje ključ budućnosti vrijedne življenja ljudi u najsiriomasijskim zemljama svijeta. Tako da se potpora kreće od bicikala za učenike i motocikala za nastavno osoblje do malih i velikih školskih autobusa, pa čak i do pokretnih knjižnica.

MIVA je humanitarna organizacija Katoličke crkve. Na taj način podupire i crkvene projekte koji služe pastoralu. Župna područja često su velika kao cijela biskupija u Europi. Javni prijevoz ne postoji u udaljenim područjima. Svećenici i redovnice stoga ovise o vozilima koja su dobro opremljena i prilagođena za poseban teren da bi došli do ljudi u udaljenim selima.

? **Vozilo u misijskim zemljama i ovdje u Europi nema istu važnost i vrijednost. Koliko znači vozilo u misijskim zemljama?**

! Jedan naš projektni partner jednom je rekao: „*MIVA*-in auto puno je više od automobila, postao mi je dobar prijatelj. Bebe su se već rađale u mojem automobilu i ljudi su mogli na vrijeme dobiti medicinsku skrb.“ Automobil o kojem je govorio partner na projektu jedini je automobil na području od 10 000 km² u DR Kongu. Iz tih se riječi može vidjeti da je automobil često neophodan za život. *MIVA*-ina vozila daju ljudima nadu i često su temelj za bolji život.

? **„Kad bi svaki vozač koji mi dolazi ususret donirao samo jedan cent, toliko mnogo života moglo bi biti spašeno.“ To je bila misao prvog voditelja *MIVA*-e Karla Kumpfmüllera, krajem 1950-ih, kad je dostavljeno vozilo iz Australije u sjevernoameričku luku za otpremu u Afriku. Jesu li ljudi svjesni snage zajedništva i koliko puno bismo mogli napraviti kad bismo se udružili?**

! Mislim da se velik dio te svjesti gubi u našem društvu. To je vjerojatno zato što je mnogima od nas predobro. Izgubili smo osjećaj i brigu za život. To nas dovodi u opasnost da više ne primjećujemo ljude koji su u potrebi, a pokraj nas

su. Jednostavno, postajemo slijepi za potrebe drugih.

Ali kao osoba koja pozitivno razmišlja, također vidim da još uvijek postoje osobe koje se zalažu za druge. Osobito naša Akcija sv. Kristofora, uz geslo: „Jedna desetina centa po kilometru bez nesreće za *MIVA*-ino vozilo“, svake nam godine pokazuje da zajedno možemo napraviti veliku razliku ako se udružimo.

? **U akciji *MIVA* puno zajedno surađujemo i zahvaljujemo na vašoj podršci. Kakvi su vaši planovi za budućnost?**

! *MIVA* Austrija također zahvaljuje na dobroj suradnji s *MIVA*-om Hrvatska. Naši su planovi voditi *MIVA*-u u stabilnu budućnost. Da bismo to osigurali, dajemo sve od sebe da mlade ljude, ali i sve druge zainteresiramo za tu ideju. To je velik i vjerojatno glavni izazov za godine koje su pred nama.

Nadalje, sretna sam što će se u listopadu ove godine održati međunarodni sastanak *MIVA*-e u Stadl-Pauri. Uvjeren sam da će to biti vrlo uspješan i plodan susret i da će svi *MIVA*-ini timovi otići kući s puno novih ideja i puni žara za nove aktivnosti. Također će to biti prigoda da ojačamo našu mrežu i našu međunarodnu *MIVA*-inu obitelj.

? **Koja bi bila vaša poruka čitateljima *Radosne vijesti* i što biste nam stavili na srce kao poticaj na razmišljanje i djelovanje?**

! Svim čitateljima želim da osjete zahvalnost. Zahvalnost za vlastiti život, za ljude oko sebe, zahvalnost za mnoštvo malih i lijepih stvari i događaja koji se događaju svaki dan. I naravno, zahvalnost za vožnju bez nezgoda.

Podijelimo svoju zahvalnost s onima koji žive u teškim uvjetima i kojima je potrebna naša pomoć!

Molimo da sakrament bolesničkog pomazanja osobama koje ga primaju i njihovim obiteljima dadne snagu od Gospodina te postane za sve vidljiv znak sućuti i nade.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Isus Krist za svojega je zemaljskog života osobitu brigu posvećivao bolesnicima, pohadao ih i liječio. Kad je svoje apostole slao da propovijedaju radosnu vijest, tražio je od njih da liječe bolesne. Sv. Marko svjedoči da su apostoli „mnoge bolesnike mazali uljem i ozdravljali ih“ (6, 13). Da je odmah u početku Crkve bila praksa podjeljivanja sakramenta bolesničkoga pomazanja, svjedoči nam sv. Jakov u svojoj poslanici (5, 14 – 15): „Boluje li tko među vama,

neka dozove crkvene starješine! Oni neka mole nad njih mažući ga uljem u ime Gospodnje, pa će molitva učinjena s vjerom spasiti bolesnika. Gospodin će ga podići i, ako je učinio grijehe, oprostiti će mu se.“ Sakrament bolesničkog pomazanja daje bolesniku posebnu milost, suočujući ga Kristu patniku. Ako bolesnik s vjerom primi sv. pomazanje, ono mu daje snagu da, poput Isusa, s pouzdanjem u Boga prihvati svoju bolest i nevolje koje ona sa sobom

nosi. To onda pozitivno utječe na zdravlje bolesnika, pa se i dogodi da ozdravi nakon što je primio bolesničko pomazanje.

Ukućani i najbliža rodbina obzirno će upozoriti bolesnika da primi sakramente. Pozvat će svećenika ili u kuću ili u bolnicu. Tako se združeni u vjeri i molitvi svi utvrđuju u nadi oprostjenja i zajedno rastu u ljubavi. To obiteljima omogućava da i oni kao i bolesnik prime potrebnu snagu u susretu s bolešću.

Molimo da politički vođe služe svojemu narodu, radeći za cjeloviti humani napredak i za opće dobro, vodeći istodobno brigu o siromašnima i onima koji su izgubili posao.

Koliko god je to Papin poziv na molitvu, istodobno je i najjednostavnija definicija političara. Premda se to ponajprije odnosi na one koji trenutačno upravljaju pojedinom zemljom kao dužnosnici na vlasti, to isto vrijedi i za one u oporbi. Riječ je, naime, o tome čime bi se političari imali voditi u svojem djelovanju, a to je služenje općemu dobru. Da su njihove odgovornosti goleme, svatko je svjestan, i zato im je na izborima dao povjerenje. (Kako je to važno sada u Hrvatskoj, kad su višestruki izbori!) Vrijedno je pritom uočiti i glagol *služiti*. Političari su prvotno i izabrani da služe. I sama riječ za odgovornike u pojedinim područjima glasi *minister*, što dolazi od latinskoga *minister* i glagola *ministrare*. Gotovo da bi se moglo reći da su mi-

nistri, zapravo, ministranti pri oltaru općeg dobra jednog naroda. Da im i primanja imaju biti razmjerna njihovoj odgovornosti, svima je jasno. Ali da to ne bi smjela biti glavna misao vodilja u njihovoj skrbi, nego upravo dobro svih.

Pritom Papa, ipak, izdvaja dvije skupine ljudi koji bi imali biti objekt posebne brige političara, a to su siromašni i oni bez posla. Tu bi se samo moglo političarima savjetovati da se pokušaju staviti u kožu tih jadnika i da im omoguće dostojanstven život. Svjesni smo da ne dospiju sve, pa su onda tu mnoge građanske i vjerničke udruge koje svojim djelovanjem samo popunjavaju rupe koje političari iz različitih razloga ne mogu riješiti. Posebice se u tome ističe Caritas, što na nacionalnoj, što na mjesnoj

ili župnoj razini. Stoga je takva briga Caritasa i pučkih kuhinja na neki način, zapravo, pljuska političarima bilo koje boje.

Međutim, valja još nešto primijetiti: svaka dobro uređena vlast počinje u obitelji i manjim sredinama. Gdje se god postupa obazrivo prema osobama, a ne napuhano ili arogantno, pokazujući tko je vlast, tko je glavni, jedva da se može ljudski napredovati. Ako pak svatko već u obitelji znade da ima pridonijeti općemu dobru obitelji, što onda vrijedi i za svaku zajednicu, primjerice, školu, poduzeće, sportsku ekipu, možemo se nadati napretku. Kako je važno onda odgovoriti na Papin poziv na molitvu prema nebu da nam Bog udijeli svoj blagoslov u toj skrbi za opće dobro!

Duhovna obnova suradnika, animatora i povjerenika župnih misijskih skupina

U subotu 22. lipnja 2024. u svetištu Majke Božje u Ilači održana je duhovna obnova za suradnike, animatore i povjerenike župnih misijskih skupina Đakovačko-osječke nadbiskupije. Usprkos lošem vremenu došlo je oko 80 osoba na duhovnu obnovu, koju je predvodio preč. Ante Šiško, nadbiskupijski povjerenik za misijsku djelatnost Crkve.

Okupljanje je započelo u 18 sati. Po dolasku mnogi su iskoristili mogućnost pomirenja s Bogom u sakramentu svete ispovijedi. Potom je uslijedila zajednička molitva *Misijske krunice*, u kojoj su sudjelovali svi okupljeni. Posebice se u svakom otajstvu molilo za misionare koji djeluju na svim kontinentima, za njihovu snagu i ustrajnost u njihovu

misijskom pozivu i poslanju. Između svakog otajstva pjevale su se prigodne pjesme Majci Mariji, a pjevanje je predvodio župni zbor iz Vodinaca. Nakon toga uslijedila je sveta misa, koju je predslavio preč. Ante Šiško, nadbiskupijski povjerenik za misije. U svojoj nadahnutoj propovijedi, uz tumačenje Božje riječi, poseban naglasak stavio je na zahvalnost ponajprije onima koji su se odazvali misijskom pozivu te svima okupljenima na spremnosti služenja Crkvi u misijskom poslanju svojih župnih zajednica. Propovjednik je istaknuo da to služenje ponekada traži velika odricanja i žrtvu te oni koji se zalažu za pomoć misijama često nailaze na nerazumijevanje u obitelji i u župnim zajednicama. Nadalje se osvrnuo da to nikako ne smije obeshrabriti prijatelje misija, jer po njihovu radu naši misionari diljem svijeta dobivaju veliku pomoć koja im je potrebna za širenje radosne vijesti spasenja.

Nakon euharistijskog slavlja uslijedilo je klanjanje pred Presvetim, gdje su izrečene molitve za sve misionare, zahvala za njihov rad i trud na njivi Gospodnjoj, zahvala za sve misijske suradnike i najveća zahvala Isusu, koji nas je otkupio svojom raspetom ljubavi na drvetu križa. Svetu misu i euharistijsko klanjanje posebno je svojim pjevanjem uvećao zbor mladih „Glas srca“, iz Župe Kraljice Sv. Krunice iz Vodinaca.

Nakon euharistije i klanjanja uslijedilo je zajedničko fotografiranje svih nazočnih te zajednička večera i bratsko druženje u pastoralnom centru. Preč. Šiško zahvalio je svim sudionicima na dolasku, a posebnu zahvalu izrekao je domaćinu župniku i upravitelju svetišta vlč. Vedranu Biliću na veliku trudu i angažiranosti u pripravi susreta. Za kraj izrazio je nadu da se suradnici čim prije ponovno okupe i nadalje radosno služe u misijskom poslanju Crkve.

Tekst i fotografije: Ruža Keser

Labinski prvopričesnici skupili prilog za vršnjake u misijama

Labinski prvopričesnici župa Lrođenja Marijina i Gospe Fatimske i ove su godine bili marljivi skupljači novčanih priloga za siromašnu djecu u misijama. Početkom održavanja župnih

kateheza podijeljene su im misijske kutijice da bi se kod njih razvila svijest o pomaganju potrebitima. Na dan njihove prve pričesti (u Gornjem Labinu 28. travnja, a u Podlabinu 19. svibnja) prinijeli su

misijske kutijice kao dar Isusu pred oltar. Tom je prigodom skupljen prilog od 490 €, koji je uplaćen na žiroračun Papinskih misijskih djela Republike Hrvatske za Djelo svetog djetinjstva.

L. B.

Odazvati se Kristu uvijek je izazov, nekada opasnost, ali uvijek radost!

Od 29. lipnja do 3. srpnja na području Krčke biskupije održan je 34. godišnji susret misionara Crkve u Hrvata.

U subotu 29. lipnja u krčkom Puntu dočekao ih je domaćin, krčki biskup **mons. Ivica Petanjak**, OFM Cap., donedavni predsjednik Vijeća za misije HBK-a te porečki i pulski biskup **mons. Ivan Štironja**, aktualni predsjednik Vijeća za misije, kao i **s. Ivana Margarin**, nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela u RH. Nakon vožnje brodom u drevnom samostanu dobrodošlicu im je izrazio gvardijan **fra Mate Polonijo**, zajedno sa samostanskim vikarom i ekonomom **fra Srećkom Žužićem**. Uslijedilo je misno slavlje, koje je predvodio povjerenik za misije Đakovačko-osječke nadbiskupije **preč. Ante Šiško** u koncelebraciji s misionarom u Zambiji **don Borisom Dabom**.

U nedjelju 30. lipnja, prvog dana službenog programa godišnjeg susreta misionara Crkve u Hrvata, sudionici su išli u krčke župe, gdje su predvodili misna slavlja i propovijedali, odnosno gdje su misionari i misionarke svjedočili o svojem misijskom poslanju.

U ponedjeljak 1. srpnja uslijedio je radni dio susreta te je otvoren molitvom, koju je predvodio mons. Ivan Štironja. Potom se okupljenima najprije obratila ravnateljica s. Ivana Margarin, a zatim redom mons. Štironja, mons. Petanjak te mons. Luka Tunjić, ravnatelj PMD-a BiH.

Uslijedilo je predstavljanje nazočnih misionara, njih 15, koji su govorili o izazovima i problemima u svojem poslanju, ali i o svojem sveukupnom misijskom djelovanju. Njihovo djelovanje, uz navještaj radosne vijesti, ogleda se i u gradnji, medicinskoj i

humanitarnoj pomoći, obrazovanju, raznim tečajevima... Misionari i misionarke svjedočili su i dijelili svoja iskustva o stanju u zemljama kamo su poslani, projektima koje vode i kako djeluju te svim izazovima i problemima s kojima se susreću i teškoćama u kojima žive. Bilo je i smijeha i suza, a u njihovim živim riječima jasno prepoznamo živog Boga.

Uslijedilo je predstavljanje misionara: **don Velimir Tomić** (Tanzanija), **s. Vedrana Ljubić**, **s. Bogdana Markić** i **don Jakoslav Banić** (Uganda), **s. Mirabilis Višić** i **s. Blaženka Barun** (DR Kongo), **s. Marica Jelić** (Madagaskar), **don Boris Dabo** (Zambija), **don Danko Litrić** (Ruanda), **don Ivica Kordić** (Zambija), **don Luka Pranjić**, **s. Klementina Banožić** i **s. Magdalena Juretić** (Ekvador) te **s. Magdalena Marić** i **s. Slavka Bogdan** (Salomonski Otoci). To je ujedno bilo i vrijeme kad su jedni od drugih mogli učiti te razmjenjivati iskustva, koja znaju biti raznolika. Ostali sudionici aktivno su se uključili postavljajući pitanja, a misionari su rado odgovarali i pružali informacije koje mnogima mogu biti od koristi. Svjedočanstva misionara i misionarka veliko su bogatstvo, a posebno (nad)biskupijskim ravnateljima PMD-a u RH i BiH, kojima će pomoći da jače dožive misijski žar i prenesu ga u svoje biskupije.

Prisutni su bili i (nad)biskupijski ravnatelji u RH: **vlč. Ivan Kljunić** (Varaždinska biskupija), **preč. Matija Pavlaković** (Zagrebačka nadbiskupija), **preč. Ivan Grinišin** (Križevačka eparhija), **vlč. Mirko Vuksić** (Porečka i pulska biskupija), **don Božidar Volarić** (Krčka biskupija), **vlč. Ivan Faletar** (Sisačka biskupija), **don Jerko Vuleta** (Zadarska nadbiskupija), **don Tomislav Puljić** (Šibenska biskupija), **don**

Ljubomir Galov (Hvarska biskupija), **preč. Ante Šiško** (Đakovačko-osječka biskupija), **vlč. Slavko Rajić** (Vojni ordinarijat) i **gđa Andreja Škarabot Kunštek** (pomoćnica Ksenije Rukavine Kovačević, ravnateljice Riječke nadbiskupije). Također su sudjelovali i **don Dejan Turza**, biskupijski ravnatelj za Kotorsku biskupiju, **fra Stipan Radić**, dijecezanski ravnatelj PMD-a Vrhbosanske nadbiskupije, **mons. Vlado Lukenda**, dijecezanski ravnatelj PMD-a Banjolučke biskupije, **vlč. Josip Tadić**, dijecezanski ravnatelj PMD-a Vojnog ordinarijata u BiH te djelatnica Nacionalne uprave PMD-a BiH **s. Davorka Šarić**, kao i poglavarica Provincije Presvetog Srca Isusova (Split) Školskih sestara franjevačka Krista Kralja **s. Lidija Matijević**.

Poslijepodne, nakon što je fra Stjepan predstavio i bogate samostanske muzeje, svi zajedno uputili su se u Krk, gdje im je o velebnoj krčkoj katedrali na zanimljiv način govorio generalni vikar Krčke biskupije **mons. Franjo Velčić**. Uslijedila je zajednička sv. misa, a predvodio ju je **mons. Štironja** u zajedništvu s **mons. Petanjkom**, **mons. Tunjićem** i nazočnim dijecezanskim ravnateljima. Nakon pozdrava i uvoda biskup domaćin pozvao je nazočne misionarke i misionare da se kratko predstavite okupljenu vjerujućem puku. Poslije svetopisamskih čitanja i naviještena evanđelja prigodnu propovijed, temeljenu na evanđelju dana i povezanu sa srži misijskog poslanja, uputio je misionar u Ekvadoru **don Luka Pranjić**.

U utorak 2. srpnja upriličeno je hodočašće Krčkom biskupijom. Tako su se sudionici susreta nakon jutarnje molitve zaputili brodom s Košljuna najprije u Punt, odakle su se autobusom vozili do Baške, odnosno

Jurandvora, te za određite imali poznatu crkvicu sv. Lucije, koja u sebi krije najvjerodostojniju repliku Bašćanske ploče – „rodnog lista“ hrvatske književnosti. Ondje ih je dočeka kancelar Krčke biskupije **Zvonimir Seršić**, a ploču i samo crkvicu predstavila im je **Dana Kružić**, iz Turističke zajednice Grada Krka. Također je prikazan film o pronalasku Bašćanske ploče.

Budući da im se pridružio i generalni vikar **mons. Franjo Velčić**, u njemu su imali i izvrsna vodiča, koji ih je obasipao zanimljivim informacijama o mjestima kroz koja su prolazili i kamo su se zaputili, a u tomu su mu ispomoći bili krčki biskup **mons. Ivica Petanjak** i biskupijski povjerenik za misije **don Božidar Volarić**. Svoje hodočašće nastavili su autobusom i

trajektom do Malog Lošinja, gdje ih je ugostio župnik i dekan **preč. Robert Zubović**. Ondje je koncelebrirano misno slavlje predvodio **mons. Ivan Štironja**, a prigodnu propovijed, koja nikoga nije ostavila ravnodušnim, uputio je najmlađi misionar među okupljenima **don Jakoslav Banić**, koji djeluje u najsiromašnijem dijelu Ugande.

Na kraju mise sve misionarke i misionari ukratko su se predstavili, a ravnateljica Papinskih misijskih djela RH **s. Ivana Margarin**, u ime svih njih okupljenih na susretu, izrazila je zahvale te jubilarcima uručila cvijeće – dijecezanskom ravnatelju PMD-a Banjolučke biskupije **mons. Vladi Lukendi**, koji je obilježio 50 godina svećeničkog redjenja, od kojih je već 27 povjerenik za misije, i misionarki

u DR Kongu **s. Blaženki Barun** za 70 godina redovničkih zavjeta i 50 godina misijskog djelovanja. Potom je nastavljeno druženje s okupljenim župljanima i večera, koju je organizirao župnik **preč. Robert Zubović sa svojom župnom zajednicom**.

Susret je završio u srijedu 3. srpnja zajedničkom jutarnjom molitvom i svetom misom, a misionari Crkve u Hrvata još su jednom posvjedočili koliko je zvezdano misijsko nebo nad BiH i Hrvatskom te kako u domovinama imaju sigurno zaštitnike, koje će im uvijek nastojati pomoći.

Vjera je ključ koji otvara srce i oči i potiče nas da ljubimo, služimo i svima činimo dobro. Ne zaboravimo da bi bez misijskog duha Crkva bila siromašnija!

J. P. / KT / PMD RH i PMD BiH

Susret s misionarkom sestrom Slavkom Bogdan

Povodom Misijske nedjelje u listopadu 2023. prvopričesnici katedralne Župe uzvišenja Svetog križa u Sisku napisali su pismo prvopričesnicima na Salomonskim Otocima, gdje djeluju sestre milosrdnice iz Hrvatske. Pismo su poslali poštom. Nakon dva mjeseca prvopričesnici na Salomonskim Otocima primili su pismo iz Siska. Tijekom korizme 2024. prvopričesnici iz Siska odlučili su skupiti novčiće za prvopričesničko slavlje svojim vršnjacima na Salomonskim Otocima, koji su uplaćeni na račun Misijske zajednice.

U nedjelju 16. lipnja 2024. godine, na poziv župnika prečasnoga

Marka Karače, katedralnu župu u Sisku posjetila je sestra Slavka Bogdan. Župljanima je predstavila misijsko poslanje sestara milosrdnica na Salomonskim Otocima. Posebno su se susretu s misionarkom razveselili prvopričesnici, koji su imali puno pitanja o životu svojih vršnjaka na drugom kraju svijeta. Sestra Slavka upoznala je župljane s trenutačnom akcijom koju provode u svojoj misijskoj zajednici – *Kruh sv. Vinka*. Tom humanitarnom akcijom redovnice žele pomoći u školovanju učenika na Salomonskim Otocima, darujući im kruh. Sestre milosrdnice, također uz pomoć dobrih ljudi, svake godine

pomognu mnogim učenicima i studentima u plaćanju školarine da bi se obrazovali.

Radost pomaganja najpotrebitijima ispunila je katedralu u Sisku, a mnogi župljani u razgovoru sa s. Slavkom obećali su moliti za sve misionare i misionarke diljem svijeta.

S. M. Hijacinta Matanović

Ljubav je dosjetljiva u područnoj školi Omanjska – Usora

Učenici područne osnovne škole u Omanjskoj, u Usori, na inicijativu učiteljice Antonije Martinović, prikupljali su novac od svojeg džeparca za svoje vršnjake i vršnjakinje u Africi. Učiteljica Antonija Martinović objasnila im je kako izgledaju njihove škole i kuće te u kakvim uvjetima žive i odrastaju. Iz ljubavi i

solidarnosti prema djeci u misijskim zemljama, predali su Misijskoj središnjici prikupljeni novac.

Bez obzira na to što se radi o područnoj školi, koju pohađa malo učenika, oni su pokazali veliko srce i mogu biti primjer drugim, puno većim školama. Suosjećajnost i darežljivost te male zajednice poziv je

svim učenicima i djelatnicima da se odgajaju u duhu uzajamne ljubavi, pogotovo sa siromašnima i potrebitima, koji su naš orijentir prema nebu i spasenju. Ljubav je dosjetljiva, kaže sv. Pavao, i jedino ona može pokrenuti i promijeniti ovaj indiferentni i samo sebi okrenut svijet.

PMD BiH

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Nove kušnje

Morapai, 31. kolovoza 1971.

Dragi oče!

Hvala od sveg srca na pismu od 4. kolovoza. Došlo mi je jučer s novom listom dobrotvora. Ljudi su, uistinu, velikodušni. Nastojat ću im uskoro odgovoriti. Teško je na sve stići, no vidim da privatna pisma, makar i kratka, mnogo znače. No ovih zadnjih mjeseci vanjska pošta nam skoro i ne dolazi. Stanje je ovdje veoma, veoma slabo. Ekstremisti su sa svojim raznim *unions* – sindikatima upravo uništili moral i poštenje tih ljudi. Sve je upravljeno na političke svrhe. Imaju stotinu zahtjeva, ali neće raditi. Samo nemir potpiruju. A k tome došlo nam je više od osam milijuna izbjeglica iz Istočnog Pakistana. I još uvijek dolaze. Čovjek zbilja ne zna kako će se sve to svršiti.

Imali smo dosta i druge nevolje ovdje u Bengaliji. Opet nam je velik dio zemlje pod vodom. U mnogim predjelima ovogodišnja riža posve je uništena. I kod nas ovdje, u ovoj plodnoj delti Gangesa, voda se diže i diže, kolibe padaju, a iz dana u dan samo pljušti kiša. Koliko je samo da-

nas ljudi došlo po pomoć! Već rano ujutro došli su iz sela Dhompote. Koliba Haldarova se srušila, jedan bolesnik nije mogao van, izvukli su ga kasnije teško ranjena. Sestra Monika odmah mu je povezala rane, dala injekcije i lijekove. Uredili smo sve za njegovu prehranu, pa se nadam da će biti sve dobro.

Udovica Makhal plače. I njezina je koliba otišla, a s njom i ono nešto malo riže što je ta jadna žena skuhalo u zemljanom loncu.

Niši Mondolovu kolibu baš smo htjeli popraviti, kad se i ona prošle noći srušila. A on ima petero sitne dječice. Stisnut će se sada u kućici bratovoj. Kad kiše prestanu, i njegovu kolibu i tolike druge pokušat ćemo barem donekle popraviti prije zime.

Pojavila se i glad. Sada nema zarade, pa je svima teško. Državne vlasti kao da ne znaju na koju stranu, iako je dosta dobre volje. Mi, dakako, nastojimo s njima surađivati.

Iskreno hvala svima dragim dobročiniteljima koji su se sjetili naše sirotinje, bilo župe, bilo samostani,

bilo društva ili pojedinci. Nemate pojma kolika je to utjeha za nas, kad vidimo da je domovina uz nas u molitvi i u djelotvornoj ljubavi.

Ja sam bio malo obolio, no „na mladu pa zaraslo“. Ove godine posvuda haraju bolesti. Sve je mokro i vlažno. Sada, u kišno doba, hodam bosonog, i od blata mi koža na nogama popuca, osobito između prstiju, pa svrbi da je milota. To su nevoljice našeg života, koje nas podsjećaju na to da još nismo anđeli...

Zadnje nedjelje sam se dobro nahodao. Ustao sam poslije tri sata ujutro. Prva misa bila je u Sorbonandopuru. Selo nije baš daleko, no čitavu noć je pljuštalo, a blato je na nekim mjestima skoro do koljena. Mocar ja, mokra misna torba, sve samo curi. Odanle sam krenuo u Magrahat, oko podne u Hazipur. Ondje imamo tek dvije obitelji, koje stanuju na groblju. To je staro groblje uz rijeku Ganges, i to još iz engleskog doba. Bilo je mnogo godina zapušteno, jer su se svi kršćani iz tog mjesta iselili. Sad smo opet donekle očistili groblje, pa

Bhuto i njegova obitelj stanuju tamo u maloj kolibi.

Predvečer sam otišao u Kulpi da pohodim neke obitelji, koje su se onamo doselile iz južnog dijela Parganasa. Mnogi od njih godinama nisu vidjeli svećenika. Dječica nisu ni krštena. Put do njihovih koliba bio je uistinu strašan. A i mrak se spustio. No zbog toga je bilo još veće veselje kad su ugledali svećenika. Valjalo mi se uvući u Montuovu kolibu. Tu sam našao sedmero dječice, jedno drugom do uha. Obitelj teško živi, no uz Božju pomoć nekako ide. Tri starija sina nešto zarade, uhvate koju ribu. Dakako, dosta dana prođe i bez hrane... Za mene su sačuvali jednu ribu, no kako je bilo kasno, a ja sam morao natrag u Morapai, pomolili smo se zajedno, sve sam ih blagoslovio,

uredio sve za pouku, pa onda natrag u Morapai.

Kući sam stigao baš pred ponoć. Još sam se mogao držati na nogama, ali glava samo što mi nije pukla od glavobolje. Kako vidite, nije pukla. Ja sam uvijek sretne ruke! Dobri naš kuhar, moj imenjak Ante, ostavio je za mene u loncu i riže i paprenog *torkarija*, pa sam nešto založio, Bogu se pomolio, svim dobročiniteljima blagoslov poslao i za nekoliko sekunda već sam sanjao – o čemu drugom nego o metkovskim smokvama. Sladokusac Ante! Međutim, bio je to kratak san. U četiri sata ustani, novi dan, novi život, novi poslovi s Njime, za Njega, za duše. I tako iz dana u dan i u – vječnost.

Lijep je naš svećenički život. Što više posla i žrtava, to on postaje sve

ljepši i ljepši. Godine prolaze, no srcem smo uvijek mladi. I mi, i svi oni koji rade za Isusa i duše.

Pa, eto, tu sretnu mladost želim svima, posebno našim dragim starijima i staricama, tim revnim misionarima i misionarkama. Isto želim i našim dragim bolesnicima i bolesnicama. Njihove žrtve i molitve toliko su vrijedne. Osobito one s osmijehom, radosno darovane. Umalo sam zaboravio svoje najdraže: male misionare i misionarke širom domovine. I njima hvala za njihove molitve, žrtvice, pohađanje vjeronauka...

Pozdravljam i sve ostale prijatelje i dobročinitelje misija i ponavljam: Ne zaboravite nas!

Vaš sam

o. Ante

Spremamo se za sadnju riže

Bošonti, kolovoz 1949.

„Cop-cop-cop!“ dan za danom kiša pada. Sva su polja, sve staze, cijela pokrajina pod vodom. Upravo smo kao žabe. Sve mokro i vlažno, odsvuda curi. Čak i s vaše pošte. Uhvatila je poštarica velika kiša na putu, pa su dobro prokisli i on i njegova poštarska vreća.

Upregnuti pod drvenim plugovima, mali volovi se tromo vuku po rižinim poljima. Južno od misijske postaje dva mladića oru i pjevaju što

ih grlo nosi. A kiša „cop-cop-cop“ pada i pada, kao da se nikada neće ispadati.

Riža je gotovo sva presađena. No još ima četiri mjeseca do žetve: četiri najteža mjeseca godine. Ljudi već pomalo gladuju. Molite se za nas!

Zdravlje, inače, hvala dragom Bogu, dobro! No umor se osjeća. Koji puta i jako. Ali sve za Isusa, pa je slatko.

Otac Stjepan Polgar će na Veliku Gospu položiti svoje zadnje zavjete, dok se brat Nikola Bilić sprema na svoje prve zavjete.

Tople zahvale svim prijateljima, koji su nas se ova dva-tri mjeseca sjetili pismima i milodarima. Svih se sjećam kod oltara.

Iskreni pozdrav i blagoslov svima i svakome, osobito vašoj dragoj djeci!

Ostajem vam u Isusu odani

o. Gabrić

Iz tame u svjetlo

Zajednica Cenacolo osnovana je 16. srpnja 1983. godine u Saluzzu, malom gradiću pokraj Torina, na sjeverozapadu Italije. Utemeljiteljica sestra Elvira osjećala je potrebu da se posveti životu mladih i tako je, nadahnuta Duhom Svetim, započela s radom, otvorivši vrata ruševne kuće povrh Saluzza, zajedno s još dvije časne sestre. Ubrzo se ispostavilo da za promjenom čeznu osobe s problemom ovisnosti i njihove obitelji, iako je Zajednica od samog početka bila otvorena za svakoga. S obzirom na to da je problematika ovisnosti bila u porastu, tako je i momaka za prihvata bilo više nego je majka Elvira prvotno planirala.

Uz veliku dozu hrabrosti i pouzdanja u Božju providnost, Zajednica se počela širiti te je tijekom druge polovice osamdesetih godina otvoreno više kuća na području sjeverne Italije. U to je vrijeme i Gospa pozvala momke u Međugorje, gdje se u ratnim godinama 1991. otvorila prva bratovština izvan Italije. Zajednica se ondje usadila u srca mnogih hodočasnika koji su prošli kroz bratovštinu u Međugorju, slušajući svjedočanstva momaka. Tako je započeo proces otvaranja bratovština diljem svijeta, pa smo tako danas prisutni u 20-ak zemalja, s više od 60 aktivnih bratovština, što muških što ženskih.

U Hrvatskoj je prva bratovština otvorena 1992. godine, u Ugljanima, pokraj Trilja. Danas u Hrvatskoj imamo četiri muške i jednu žensku bratovštinu, koje pružaju nov dom za stotinjak mladih iz cijelog svijeta.

Život u Zajednici nudi jednostavnost, u kojoj mladići i djevojke uče moliti, služiti i raditi. U takvu okruženju pronalaze zaboravljenu vrijednost autentičnoga kršćanskog života, ispunjena mirom i radošću. Mladi, živeći u zajedništvu, međusobnim pomaganjem i iskrenim prijateljstvom vraćaju svoje vlastito dostojanstvo i stječu iskustva koja ih izgrađuju u odgovorne pojedince.

S vjerom i postojanošću život se u Zajednici razvio u više smjerova, kao, naprimjer, posvećeni život ili misionarstvo. Prvi svećenik zaređen je sada već davne 2001. godine, a trenutačno Zajednica ima 10 svećenika koji su svoju formaciju završili u Zajednici, a od toga su dvojica Hrvati. Također su aktivne Sestre misionarke uskršnuća, udruga žena koje posvećenim životom djeluju u karizmi Zajednice Cenacolo. Naše su sestre dobrim dijelom posvećene životu u misijama, našim misijskim kućama u Africi i Latinskoj Americi. Misije su bile velika želja jednog mladića iz Brazila, Nikole, koji je upoznavši sebe i svoju prošlost, shvatio da su njegovi problemi počeli

u djetinjstvu, pa se zalagao za to da Zajednica proširi svoje djelovanje na nezbrinutu djecu. Misionarski poziv svojevrсна je kruna života u Zajednici, tako da mnogi mladi nakon izvjesna boravka u bratovštinama odlaze u misijske kuće da bi darovali što su primili, a to je prije svega novorođeni život.

Problem ovisnosti je i dalje aktualan, pa je tako i dužnost Zajednice da svojim djelovanjem utječe na mladež današnjice. Svjedočanstvima u crkvama i školama te predstavama i igrokazima trudimo se mladima dočarati realnost današnjeg svijeta i opasnost življenja u odsutnosti od Boga. Tromjesečnik *Uskršnuće* također je alat da se zajednica približi modernomu čovjeku.

Iako je prevladavajuće mišljenje da se misionarstvo odvija u dalekim zemljama Trećeg svijeta, danas smo svi pozvani na misionarstvo, svaki u svojoj domeni. Pravi dokaz obraćenja je da svakodnevno svjedočimo vjeru u Isusa Krista i u snagu njegova uskršnuća.

Za zainteresiranu javnost
e-adresa za kontakt:
info@zajednicacenacolo.hr

Za ulazak u našu zajednicu
broj telefona:
+385996139898

ZA MISIJE I MISIONARE:

N. N. 600 KM * N. N., Čardak 150 EUR * Redakcija KT-a 142 KM * Anto Jurić 30 KM * Zrinika Drmić 50 KM * N. N., Borovica 100 KM * Vlač. Anto Stjepanović 50 EUR * Vlač. Ilija Marković 100 KM * Anika Boban 180 KM * Julijana Bošnjak 25 KM * Marijana Gagro 100 KM * Siniša Skočibušić 50 KM * Vlač. Vinko Radić 1.000 EUR * Mira Dalšašo 50 EUR * Antea Milošević 100 KM * Putnička agencija Mihael d.o.o. 100 EUR * Franjo Budinski 30 EUR * Velimir Jurišić 7 EUR * Lovrić Marija 5 EUR * Ljilja Kvesić 205 EUR * Silvia Tomljanović 200 EUR * Jedinstvo Kartonaža d.o.o. 500 EUR * Župni Ured Vir 50 EUR * Ante Kasalo 50 EUR * Vesna Vinicki 7 EUR * Martina Jukić 10 EUR * Sebauner Ružica 6,64 EUR * Vesna Matišin 100 EUR * Lucija Murgić 50 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Biserka Krivačić 20 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Ivanka Mazuran 30 EUR * Filip Ćimić 20 EUR * Sabo Alenka 6,64 EUR * Iva Medvešek 50 EUR * Mirjana Očko 15 EUR * Irena Slišković 30 EUR * Besa Hajduković, Veronika 6,64 EUR * Dario Časar 30 EUR * Horvat Željko 44 EUR * Nita Svilokos 50 EUR * Drago Markušić 6,64 EUR * Massimo Milevoj 15 EUR * Pirovac Profi Mix d.o.o. 50 EUR * Marija Prka 20 EUR * Ante Matković 7 EUR * Mladenka Lovrović 20 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Mirjana Zupčić 5 EUR * Samostan Benediktinki Sv. Andrije, Rab 15 EUR * Ganna Shapoval 6,64 EUR * M. Mihaljević 2,65 EUR + 2,65 EUR * Jasna Brkić Koši 10 EUR * Topić Branko 15 EUR * Milan Komljenović 7 EUR * Vlatko Miličević 15 EUR * D. Gata 8,63 EUR + 8,63 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Hrvoje Cerovac 67 EUR * Vjeran i Mirjana Ivošević 20 EUR + 20 EUR * Klara Poščić Stilin 15 EUR * Ivana Josipović 13 EUR * Željka Tukić 50 EUR * Željka Vendl 15 EUR * Kostešić Marija Božo 13,27 EUR * Nikolina Mandić 30 EUR * Sanja Ivićević 20 EUR * Nedić Ivka 6,64 EUR * Božo Rimac 100 EUR * Željka Stošić 6,64 EUR * Davor Munjić 4 EUR * Radošević Gordana 7,5 EUR * Marija Radielović 20 EUR * Zoran Arapović 15 EUR * Davor Begović 6,64 EUR * Sanja Ilić-Delišimunović 20 EUR * Ivica Novak 10 EUR * Goran Kovač 150 EUR * Matko Šostarić 6,64 EUR * Marija Krizek 13,27 EUR * Miroslav Blažan 6,64 EUR * Tomislav Čubelić 40 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Zdravka Lovrić 10 EUR * Ćorković Dragan 13,33 EUR * Maja Peraica 15 EUR * Antica Perkov 40 EUR * Dentalni laboratorij Ivana Bječić 30 EUR + 30 EUR * Damir Orešković 6,64 EUR * Danica Mišković 40 EUR * Ivanaka Rezo 50 EUR * Cvitan Roman 10 EUR * Branka Matić 26,54 EUR * N.N. 100 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Tomislav i Dragica Ivošević 20 EUR * Dušana Tadić 20 EUR * Terezija Ratković 6,64 EUR * Ivan Zrno 30 EUR * Malec Ivica 30 EUR * Zvonko Bogi 15 EUR * Margareta Horžić 36 EUR * Marija Mamut 30 EUR * Zoran Možnik 10 EUR * Miro Baković 1 EUR * Andrea Monas 20 EUR * Maja Musa 15 EUR * Marica Čavlina 13,27 EUR * Miroslav Matić 10 EUR * Massimo Milevoj 10 EUR * Božica Samolec 20 EUR * Rino Greblo 20 EUR * Stanković Danijel 30 EUR * Tea Vuković 20 EUR * Nikolina Štimac Puž 6,64 EUR * Karlo Grlić 5 EUR * Dragica Radoš 15 EUR * Ivana Goleš 20 EUR * Jelena Orešković 6,64 EUR * Domagoj Burić 100 EUR * Ante Mazić 7 EUR * Dijana Radanović 30 EUR * Karolina Hrstović 50 EUR * Klarić Vinko 50 EUR * Tina Petković Ličina 10 EUR * Zorislava Balaz 6,64 EUR * Massimo Milevoj 10 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 10 EUR * Anica Josić 20 EUR * Vatroslav Mihalj 13,27 EUR * Kristijan Banić 30 EUR * Aleksandar Jazić

27,5 EUR * Dubravka Trgovac 7 EUR * Astrid Neuhold 20 EUR * Jerković Anika 6,64 EUR * Tomislav Drmić 7 EUR * Alen Prpić 3,98 EUR * Ante Čović 60 EUR * A. Perhaj 50 EUR * Željka Tukić 50 EUR * Stjepan Harča 10 EUR * Josip Gverić 10 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Antonio Rebrek 20 EUR * Vlatka Lahovsky 20 EUR * Ivana Knežić 66,36 EUR * Stana Prskalo 19,91 EUR * Petar Jovanović 5 EUR * Marinko Hudolin 20 EUR * Massimo Milevoj 40 EUR * Milan Šijan 33 EUR * Ante Matković 7 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Matija Kovačević 20 EUR * Željko Batinić 10 EUR * Anamarija Tolić 30 EUR * Jela Lučić 25 EUR * Demex savjetovanje d.o.o. 50 EUR * Branka Rašić 10 EUR * Snježana Mihaljević 13 EUR * Kristina Višak 2 EUR * Ivica Čović 20 EUR * Tajana Ljubin Golub 30 EUR * Renata Kubelka 20 EUR * Aircash d.o.o. 6,64 EUR * Željka Stošić 6,64 EUR * Klaudio Krajcar 60 EUR * Martina Horvat 45 EUR * Kristijan Banić 20 EUR * Massimo Milevoj 40 EUR * Anika Karaula 40 EUR * Jasmina Bernat 7 EUR * Vesna Vinicki 7 EUR * Vesna Matišin 80 EUR * Paula Rebić 20 EUR * Toni Hanich 40 EUR * Topić Branko 15 EUR * Branka Babić 15 EUR * Klara Poščić Stilin 15 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * Tomislav Čubelić 40 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Željka Tukić 50 EUR * Kristijan Banić 20 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Štefica Špekuljak 13,27 EUR * Joško Listeš 25 EUR * Željka Vendl 15 EUR * Radošević Gordana 7,5 EUR * Zvonimir Kapeš 250 EUR * Damir Orešković 6,64 EUR * Nikolina Mandić 20 EUR * Kristijan Banić 21 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Mirela Primorac 200 KM * Jela Šimičević 100 KM * Julijana Bošnjak 25 KM * Siniša Skočibušić 50 KM * Robert Janjiš 77 EUR * Helena Brazesco 20 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Kornelija Petr Balog 4 EUR * Zubičić Zoja 13,27 EUR + 13,27 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Stjepan Šoštarčić 150 EUR * Ljubo Radić 30 EUR * Petanjak Pero 15 EUR + 15 EUR * Radošević Gordana 7,5 EUR + 7,5 EUR * Branko Saili 14 EUR * Andrija Martinović 50 EUR + 40 EUR * Zrinka Pulić 70 EUR + 70 EUR * Damir Šeremet 100 EUR * Ružica Kučan 50 EUR * Melita Ligorio 20 EUR * Sandro Jakopčević 60 EUR * Dijana Miletić 10 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * Marijana Kordić 20 EUR * Žarko Krmek 40 EUR * Dubravko Tandarić 91,06 EUR * Davorka Šimanović 20 EUR * Dorjan Kušević 16,84 EUR * Ana Mrgan 15 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Marta Paradžik 15 EUR * Veronika Radić 50 EUR + 50 EUR * Evelina Laković 100 EUR * Domagoj Vukman 165 EUR * Stjepan Harča 10 EUR * Biserka Krivačić 20 EUR * Stipe Čizmić 10 EUR * Nikolina Coko 300 EUR * Župa Uznesenja BDM, Katedrala Poreč 1000 EUR * Župa Pohoda BDM, Sisak 100 EUR * Jakob Zrilić 54,44 EUR * Đurđica Štefanić 50 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Stjepan Šoštarčić 150 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Andrija Martinović 110 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Mršić Tomislav 50 EUR + 50 EUR * Župa sv. Martina, Vranjic 835 EUR * Župa Gospe Fatimske, Labin - Prvopričesnički dar 270 EUR * Dinko Rogulj 250 EUR * OŠ Mate Lovraka, Zagreb 141 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Iz Vrhbosanske nadbiskupije: Na posveti ulja u katedrali Srca Isusova 3.007 KM * Nadbiskup Tomo Vučković 485 KM * Vlač. Marko Stipičić 600 KM * Fra Ante Tomas 100 KM * Vlač. Pero Zeba 195 KM * Vlač. Mario Bernadić 100 KM * Vlač. Žarko Vujića 100 KM * Fra Danijel Rajić 50 KM * Vlač. Šimo Maršić 100 KM * Samostan sv. Bonaventure, Visoko 230 KM * Brčanski deka-

nat 950 KM * Kreševski dekanat 1.000 KM * Ramski dekanat 1.027 KM * Samački dekanat 670 KM * Usorski dekanat 800 KM * Travnički dekanat 850 KM * Molitvena zajednica „Emanuel“, Ružić 320 KM * Ljiljana Lukenda 100 KM * Ivana Čilić 20 KM * Siniša Skočibušić 50 KM * Stjepan Harča 27 EUR * Nikola Crnković 100 EUR + 100 EUR * Janko Krznarević 132,72 EUR + 132,72 EUR * Dušana Tadić 20 EUR * Dorjan Kušević 16,83 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR * Župa sv. Josipa Radnika, Vukovar - Misijski turnir 50 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Rudolf Lukić 200 KM * Frano Radovac 200 KM * Jure Rupčić 2.000 KM * Nada Rupčić 50 KM * Irena Šimić 60 KM * Iva Rupčić 100 KM * Julijana Bošnjak 25 KM * Josip i Ana Šokić 50 KM * Mira Glasnović 15 EUR + 15 EUR * Milica Krpan 110 EUR * Vedran Slapničar 4,65 EUR + 4,65 EUR * Nikola Crnković 500 EUR * Anka Jakara 20 EUR * Danijela Horvatek Tomić 26,54 EUR + 26,54 EUR * Biljana Gorša Ulbrich 6,64 EUR * Diana Bagarić 6,64 EUR * Marija Galić 10 EUR * Kristina Zlatić 10 EUR * Melita Ligorio 10 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Marija Bobinac 15 EUR * Mirjana Vučak 50 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Marija Nikolić 10 EUR * Ivan Balažević 20 EUR * Cirko Petar 13,27 EUR * Milica Bunić 13,27 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Ante Čurić 20 EUR * Ivo Komljenović 15 EUR * Nadija Mesarić 10 EUR * Marcelić Josip 20 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR * Dubravko Tandarić 31 EUR * Vesna Hećimović 20 EUR * Milena Obrovac 20 EUR * Horvat Željko 44 EUR * Nikola Crnković 600 EUR * Dmić Nedjeljko 15 EUR * Marija Cerčić 150 EUR * Zlatko Horvat 15 EUR * Nadija Mesarić 10 EUR * Anka Jakara 20 EUR * Andreja Matković 10 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Anda Mihaljević 200 KM * Ivanka Doko 50 KM * Komping d.o.o., Vitez 50 KM * Učenicici i učiteljica Antonija Martinović, OŠ Omanjska 120 KM * Julijana Bošnjak 25 KM * Marijana Šimić Jovičić 50 EUR * Josip Topalović 100 EUR + 100 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR + 13,27 EUR * Filip Babjić 46 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * Ljubo Radić 30 EUR * J. Zrno 3,98 EUR * Antonieta Težak 15 EUR + 15 EUR * Niko Pilipović 26,54 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Jularić Galić Ana 10 EUR * Mihael Popinjač 15 EUR + 20 EUR * Melita Ligorio 10 EUR * Zrinka Dragić 20 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Marčinković Zoran 40 EUR * Danica Humek 5,3 EUR * Lukač Dragan 500 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Anda Mrvelj 13,27 EUR * Vuković Nada 10 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Anda Svoboda 6,64 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR * Ivanka Boras 30 EUR * Josip Trbara 70 EUR * Anika Nenadić 20 EUR + 20 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Tomislav Skroza 30 EUR * Petanjak Pero 10 EUR + 10 EUR * Marčinković Zoran 40 EUR * Marija Topić 25 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 10 KM * Ivan Šarić 20 KM * Mara Jurić 100 KM * Jelkica Štronja 15 EUR * Robert Skejić 20 EUR + 20 EUR * Snježana Mikec 13,5 EUR + 13,5 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Čavar Ana 20 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Jelena Grurović Perić 220 EUR * Željka Miletić 20 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Marijana Vilić Ivančević 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR * A. Rimac 13,27 EUR * Damjanović Eva 13,27 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR * Mario Nikolić 210 EUR * Mateša Marija 20 EUR * Ana Mihoci 10 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Župa sv. Ivana Kristitelja, Ponikve 1.500 EUR * N. N. svećenik iz Bosne 500 EUR * Marijana Trupina 400 KM * Ivanka Bencun 200 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Božo Lovrić 10 KM

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Čurić Lucija 40 EUR * Antun Brajković 13,27 EUR * Župa Kraljice Svete Krunice – Vodinci 500 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Violeta Ljubić 20 KM

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:

Ivica Filipović 70 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Župni zbor sv. Nikole Tavelića, Tomislavgrad 300 EUR * Iva Rupčić 100 KM * Apriori, d.o.o. 100 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Anika Andrešević 50 EUR * Iva Miličević 30 EUR * Marica Laštro 100 EUR * Ljiljana Lukač 13,27 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Galović Anica 50 EUR + 50 EUR * Nada Toman 50 EUR * Davorka Šimanović 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 39,82 EUR * Luka Banović 50 EUR * Nada Hrga 39,82 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 80 EUR * Franjo Trojnar 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Ivana Juroš 100 KM * Ratka Gavran 60 KM *

N. N., Žepče 100 KM * Ana Pervan 90 KM * Zorica Ivandić 100 KM * Anica Gavran 60 KM * Slavica Radić 100 KM * Milijana Glavinić 200 KM * Ivanka Vidović 100 KM * Luca Anić 50 KM * Tea Kršlak 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

Autoprijevoznik, Vl. Goran Čuljak 100 EUR * Dorjan Kušćević 16,83 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Ivica Filipović 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

Dorjan Kušćević 16,83 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

N. N. svećenik iz Bosne 4.000 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Goran Šipek 10 EUR * Štefica Palošika 26 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM

OTOCIMA:

Vikica Gašpar-Radak 10 EUR * Nikola Tomašević 120 EUR * Dorjan Kušćević 16,83 EUR * Maja Čaprić 40 EUR * Božo Lončar 20 EUR + 25 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Ante Čavar 50 KM * Vesna Mohorovičić 6 EUR + 6 EUR * Marija Daniela Krnić 135 EUR + 135 EUR * Jelenka Vučkov 300 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Stane Radulović 7 EUR * Lidija Petrač 9,29 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Marija Vuković 20 EUR * Marija Barić 2 EUR * Nikola Horvat 15 EUR * Dario Časar 25 EUR * D. Delić 31,85 EUR + 31,85 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija Biljana Tabak, Belišće 13,28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marija Bartošek 60 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Jožo Hrkač 50 KM * Autoprijevoznik, Vl. Goran Čuljak 100 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Molitvena zajednica „Emanuel“, Ružići 690 KM * Ivan Prskalo 40 KM * Stana Ljubić 50 KM * Jurica Benzon 110 EUR + 110 EUR * Stjepan Dunder 20 EUR * Romano Tripalo 20 EUR * Melita Pavlinušić 175 EUR * Ružica Hrkač 25 EUR * Igor Pivac 200 EUR * Zoran Zorica 13,27 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Marija Barić 3 EUR * Ružica Medvarić-Bračko 30 EUR * Marija Bartošek 60 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Ana Rajić 49 EUR * Mihaela Viskov 300 EUR * Dubravko Tandarić 10 CAD + 10,12 EUR * Jelena Jakus Pamić 35 EUR * Mirjana Jurešić 350 EUR * Lada Grubišić 350 EUR * Josip Pancirov 350 EUR * Ante Golub 400 EUR *

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Siniša Skočibušić 100 KM * Dinka Antić 200 KM * Vedran Višnjić 20 EUR + 20 EUR * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR + 13,27 EUR * Tomislav Zelenbaba 7 EUR * Domagoj Vučak 10 EUR * Marija Vajić 10 EUR * Pero Petanjak 10 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Župa Sv. Martina, Žuljana 232,2 EUR * Karlo Grlić 5 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * Iva Vukas 8 EUR * A. Harča 2,65 EUR * Tamara Šurina 5 EUR + 5 EUR * Boris Miletić 50 EUR * Domagoj Matković 10 EUR * Krunoslav Ceković 100 EUR * Nikola Markušić 150 EUR

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

FESB, Split * Mandica Polić * gđa Ana

MISIJSKA KRIŽALJKA – SRPANJ / KOLOVOZ 2024.

Radosna vijest	Najsvetija žrtva i molitva	Muško ime	Osamljeni	U (str.)	Kisik	Novo (grč.)	Dakle (njem.)	Stvari s repovima	Ivan odmilja		Muškarac	Ne (lat.)	Ljetopisi
Svetkovina u čast Isusu										Rijeka Davanje utjehe			
Realizirani					Dio atoma Crne ovce								
Litra				Velika Gospa Buzdovani (eng.)									
Sprave						OA Irkinje			U (grč.) Iran			Litra Dio tijela	
	Mjere za površinu							Sprava za pranje Vista aviona			Veznik Konac		
	Naselje u Zagrebu								Gle Kilopond				Argon
	Oznaka za istok				Biblijski štap Rimski 5			Uvezan tekst Italija					
	Glavni apostol												

Rješenja iz prošlog broja: PRESVETO SRCE ISUSOVO, SVETI PETAR I PAVAO.

NEDJELJA SV. KRISTOFORA, 28. SRPNJA 2024.

AKCIJA MIVA

FOTOGRAFIJA: "ASHIA KAMERLIN"

MIVA je međunarodna humanitarna akcija kojom spašavamo živote, vraćamo zdravlje bolesnima, umanjujemo siromaštvo, glad i žeđ te omogućujemo pristup obrazovanju. Kupnju misijskih vozila financira iz donacija i ovisi o dobroti ljudi koji razumiju važnost vozila za život čovjeka u misijskim područjima Afrike, Latinske Amerike, Azije i Oceanije.

MOJ DAR SLAVI BOGA ZA SVE PRIJEĐENE KILOMETRE!

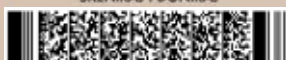
Neka nas ovo geslo podsjeti na sva naša putovanja i svaki sretno prijeđen kilometar.
Budimo pažljivi u prometu i čuvajmo jedni druge!

POMOZIMO NAŠIM MISIONARIMA KUPITI VOZILA KAKO BI MOGLI SPASITI ŽIVOTE I VRATITI ZDRAVLJE BOLESNIMA, SIROMAŠNIMA OMOGUĆITI PRISTUP ŠKOLI, DOĆI DO VJERNIKA KOJI IH ŽELJNO ČEKAJU, DOVESTI POTREBNI MATERIJAL ZA GRADNJU CRKAVA, ŠKOLA I BOLNICA.

PAPINSKA MISIJSKA DJELA
U REPUBLICI HRVATSKOJ – NACIONALNA UPRAVA
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr
facebook.com/missioHR
instagram.com/misije.hr

SKENIRAJ I DONIRAJ

NACIONALNA UPRAVA PAPINSKIH MISIJSKIH
DJELA U BOSNI I HERCEGOVINI
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel. 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba
facebook.com/missioBiH
instagram.com/missio.ba